

T.C.

YARGITAY

CEZA GENEL KURULU

E. 2011/4-522

K. 2012/71

T. 28.2.2012

- **CEZA KARARNAMESİ İLE VERİLEN HÜKÜMLÜLÜK (Tehdit/Son Karar Niteliğinde Bir Hüküm Olduğu Ancak AİHM Tarafından Bu Yöntemin Adil Yargılama İlkesine Aykırı Olduğuna Karar Verildiği - Hükümün Açıklanmasının Geri Bırakılmasına Engel Oluşturmayacağı)**
- **TEHDİT (Ceza Kararnamesi İle Hükümlülük Kararı Verildiği - Hükümün Açıklanmasının Geri Bırakılmasına Engel Teşkil Etmeyeceği)**
- **HÜKMÜN AÇIKLANMASININ GERİ BIRAKILMASI (Ceza Kararnamesi İle Hükümlülük Kararı Verildiği - Hükümün Açıklanmasının Geri Bırakılmasına Engel Teşkil Etmeyeceği/Tehdit)**
- **TEMYİZE TABİ OLMAYAN HÜKÜM (Ceza Kararnamesi İle Hükümlülük Kararı Verildiği - Hükümün Açıklanmasının Geri Bırakılmasına Engel Teşkil Etmeyeceği/Tehdit)**

5237/m.[106](#)

5271/m.[231](#)

ÖZET : Tehdit suçunda; uyuşmazlık; ceza kararnamesi ile verilmiş olan hükümlülüğün, hükümün açıklanmasının geri bırakılmasına engel oluşturup oluşturmayacağına ilişkin belirlenmesine ilişkindir. Ceza kararnamesi ile verilen ve usulüne uygun olarak kesinleşmiş bulunan mahkûmiyetlerin son karar niteliğinde bir hüküm olduğunda kuşku bulunmamakta ise de, genel yargılama kurallarından farklı ve kendine özgü istisnai bir yargılama yöntemi ile verilmiş olmaları, temyize tabi olmamaları sebebiyle tekerrüre esas alınmamaları, doğurduğu sakıncalar sebebiyle bu kuruma 5271 Sayılı C.M.K.nda yer verilmemesi, AİHM tarafından bu yöntemin adil yargılama ilkesine aykırı olduğuna karar verilmesi gibi hususlar göz önüne alındığında, ceza kararnamesi ile verilen mahkûmiyetlerin hükümün açıklanmasının geri bırakılmasına engel oluşturmayacaklarının kabulü hakkaniyete uygun düşecektir.

Sanığın ceza kararnamesi ile verilmiş olan mahkûmiyetinin, hükümün açıklanmasının geri bırakılması kurumunun uygulanmasına engel olmayacağına dair Özel Daire kararında bir isabetsizlik bulunmamaktadır.

DAVA : Tehdit suçundan sanık R.K.'ın 5237 Sayılı T.C.K.nın 106/1, 62 ve 50/1-a maddeleri uyarınca 3000 Lira adli para cezası ile cezalandırılmasına ilişkin, Foça

Sulh Ceza Mahkemesince verilen 15.2.2007 gün ve 289-66 Sayılı hükmün, sanık müdafii tarafından temyiz edilmesi üzerine dosyayı inceleyen Yargıtay 4. Ceza Dairesince 17.10.2011 gün ve 16391-17531 sayı ile;

"... 2-Tehdit suçundan kurulan hükmün ise;

Sanığın sabıka kaydında yer alan eski hükümlülük kararının, hükmün açıklanmasının geri bırakılmasına engel teşkil etmeyen ceza kararnamesinden ibaret olması nedeniyle;

8.2.2008 tarihinde yürürlüğe giren 5728 Sayılı Kanunun 562. maddesiyle değişik 5271 Sayılı C.M.K.nın 231. maddesi uyarınca, sanığın hukuki durumunun yeniden değerlendirilmesi..."

Zorunluluğundan diğer yönleri incelenmeksizin BOZULMASINA karar verilmiştir.

Yargıtay C. Başsavcılığı ise 28.11.2011 gün ve 144382 sayı ile;

"...Çözömlenmesi gereken sorun, kasten işlenen suçtan dolayı ceza kararnamesi ile verilen hükümlülüğün hükmün açıklanmasının geri bırakılmasına engel oluşturan nitelikte olup olmayacağıının belirlenmesine ilişkindir..."

'Ceza kararnamesi' genel yargılama kurallarından farklı kuralları bulunan, kendine özgü hızlandırılmış bir yargılama yöntemidir. Bu yargılamanın en önemli özelliği, sanık davet edilip sorgusu yapılmadan ve kanıtlar ortaya konulup tartışılmadan, evrak üzerinden karar verilmesidir. Bir başka anlatımla duruşma açılarak yüz yüze yargılama yapılmadan, mevcut kanıtlarla yetinilmek suretiyle dosya üzerinden karar verilmektedir. Bu yolla basit işlerin çabuk çözümlenmesi, mahkemelerin iş yüklerinin hafifletilmesi, basit suçların yargılamalarının hızlı bir şekilde sonuçlandırılması amaçlanmıştır.

Ceza kararnamesi ile verilen kararlar temyiz yasa yoluna değil, CYUY'nın 390. maddesi gereğince itiraz yasa yoluna tabidir. İtiraz edilmeyen veya süresinde yapılan itirazın reddedilmesi halinde kesinleşen ceza kararnameleri, son karar niteliğini aldığından hükmün sonuçlarını doğuracak, infaz edilecektir. Bu kararlar için kesinleştiklerinde yazılı emir yasa yoluna başvurulması olanaklıdır.

Öte yandan, CYUY'nın 305. maddesiyle temyize tabi hükümler belirlenmiş ve temyize tabi olmayan hükümler hakkında ise, olağanüstü bir yasa yolu olan yazılı emir yoluna başvurulabileceği ve tekerrüre esas alınamayacağı esas getirilmiştir. Yine yerleşmiş yargısal kararlarda da belirtildiği üzere, bu yasa maddesinin uygulanmasında, Yargıtay yolunun açık olduğu hükümler, ittihaz edildikleri anda kesin hüküm etkisini taşımadıklarından yukarıda sayılan diğer koşulların da gerçekleşmesi halinde tekerrüre esas alınacaklardır. Ancak temyiz yasa yoluna tabi olmayan kararların tekerrüre esas alınamayacağı, dolayısıyla da ceza kararnamesi ile verilen cezaların da tekerrüre esas olamayacağı kabul edilmiştir.

Ne var ki, ceza kararnamesi ile verilen kararların 1412 Sayılı CYUY'nın 305. maddesindeki düzenleme ve yerleşmiş yargısal kararlara göre tekerrüre esas alınamayacağı konusunda bir duraksama bulunmamakta ise de; anılan kararların

hükmün açıklanmasının geri bırakılmasına engel teşkil edip etmeyeceğinin tartışılması gerekmektedir.

Esasen ceza kararnameleri ile verilen hükümlülükler hükmün bütün sonuçlarını taşımakta ve infaz edilmektedir. Açılan bir kamu davasında kanıtların hüküm vermeye yeterli olması halinde yasada sayılan koşullara uygun olarak hakimın ceza kararnamesi düzenlemesi olanaklıdır.

Ancak, ceza kararnamesi düzenlemek veya duruşma açmak hakimın takdirinde olup, bu takdire dayalı olarak verilen kararlardan birinin hükmün açıklanmasının geri bırakılmasına esas alınarak diğerinin alınmaması eşitlik ilkesine aykırı olacaktır. Aynı nitelikte suç işleyen kişiler arasında bu şekilde eşitsizlik yaratılması, ceza adaletine olan güveni de sarsacak niteliktedir. Kaldı ki, hükmün açıklanmasının geri bırakılmasını düzenleyen C.M.K.231. maddesinde ceza kararnamesiyle verilen mahkûmiyet kararları ile ilgili açık bir hüküm de bulunmamakta yalnızca sanığın daha önce kasıtlı bir suçtan mahkûm olmamış olması koşulu aranmaktadır.

Tüm bu açıklamalar ışığında, adli sicil kaydında kasten yaralama suçundan ceza kararnamesi ile kurulan bir mahkûmiyet hükmü bulunması sebebiyle hükmün açıklanmasının geri bırakılmasının sanık hakkında uygulanması koşulları oluşmadığından, Özel Dairece bu konunun bozma nedeni sayılması isabetli olmayıp, yerel mahkeme hükmünün ONANMASINA karar verilmesi gerekir...",

Görüşüyle itiraz yasa yoluna başvurmuştur.

Dosya Yargıtay Birinci Başkanlığına gönderilmekle, Ceza Genel Kurulunca değerlendirilmiş ve açıklanan gerekçelerle karara bağlanmıştır:

KARAR : İtirazın kapsamına göre inceleme, sanık hakkında tehdit suçundan kurulan hükümlü sınırlı olarak yapılmıştır.

Özel Daire ile Yargıtay C. Başsavcılığı arasında oluşan ve Ceza Genel Kurulunca çözümlenmesi gereken uyuşmazlık; ceza kararnamesi ile verilmiş olan hükümlülüğün, hükmün açıklanmasının geri bırakılmasına engel oluşturup oluşturmayacağıının belirlenmesine ilişkindir.

İncelenen dosya içeriğinden;

Yerel mahkemece 15.2.2007 tarihli karar ile, sanık hakkında 14.08.2006 tarihinde işlemiş olduğu tehdit suçundan sonuç olarak 3000 Lira adli para cezasına hükmedildiği, hükmün açıklanmasının geriye bırakılması hususunda bir değerlendirmenin yapılmadığı,

Adli sicil kaydına göre, sanık hakkında Foça Sulh Ceza Mahkemesince 21.03.2002 gün ve 283-44 Sayılı ceza kararnamesi ile, kasten yaralama suçundan 765 Sayılı T.C.K.nın 456/4 ve 19. maddeleri uyarınca verilen 142.365.600 Lira ağır para cezasının 647 Sayılı Kanunun 6. maddesi gereğince ertelendiği ve bu hükmün 14.06.2002 tarihinde kesinleştiği,

Anlaşılmaktadır.

Uyuşmazlık konusunun çözümü açısından öncelikle hükmün açıklanmasının geri bırakılması ve ceza kararname si kurumlarının incelenmesinde yarar bulunmaktadır.

Hükmün açıklanmasının geri bırakılması kurumu, hukukumuzda ilk kez çocuklar hakkında 5395 Sayılı Çocuk Koruma Yasasının 23. maddesiyle kabul edilmiş olup, 19.12.2006 tarihinde yürürlüğe giren 5560 Sayılı Kanunun 23. maddesiyle 5271 Sayılı Kanunun 231. maddesine eklenen 5-14. fıkralar ile de büyükler için kabul edilmiş, aynı Kanunun 40. maddesiyle 5395 Sayılı Kanunun 23. maddesi değiştirilmek suretiyle, denetim süresindeki farklılık hariç olmak koşuluyla, çocuk suçlular ile yetişkin suçlular hükmün açıklanmasının geri bırakılması açısından aynı koşullara tabi kılınmıştır.

Başlangıçta yetişkin sanıklar yönünden şikayete bağlı suçlarla sınırlı olarak, hükmolunan bir yıl veya daha az süreli hapis veya adli para cezası için kabul edilen bu müessese, 8.2.2008 tarihinde yürürlüğe giren 23.01.2008 gün ve 5728 Sayılı Kanunun 562. maddesiyle 5271 Sayılı Kanunun 231. maddesinin 5 ve 14. fıkralarında yapılan değişiklik ile hükmolunan iki yıl veya daha az süreli hapis veya adli para cezaları için uygulanabilir hale getirilmiş, şikayete bağlı suçlarla sınırlı olarak uygulanan bu müessese Anayasanın 174. maddesinde güvence altına alınan inkılap kanunlarında yer alan suçlar ayırık olmak üzere, tüm suçları kapsayacak şekilde düzenlenmiştir.

5560, 5728, 5739 ve 6008 Sayılı Yasalar ile 5271 Sayılı C.M.K.nın 231. maddesinde gerçekleştirilen değişiklikler sonucu hükmün açıklanmasının geri bırakılabilmesi için;

1-) Suça ilişkin;

a-) Yapılan yargılama sonucu hükmolunan cezanın iki yıl veya daha az süreli hapis veya adli para cezası olması,

b-) Suçun, Anayasanın 174. maddesinde güvence altına alınan inkılap yasalarında yer alan suçlardan bulunmaması

2-) Sanığa ilişkin;

a-) Sanığın daha önce kasıtlı bir suçtan mahkûm olmamış olması,

b-) Suçun işlenmesiyle mağdurun veya kamunun uğradığı zararın, aynen iade, suçtan önceki hale getirme veya tamamen giderilmesi,

c-) Mahkemece, sanığın kişilik özellikleri ile duruşmadaki tutum ve davranışları göz önünde bulundurularak, sanığın yeniden suç işlemeyeceği hususunda kanaate ulaşılması,

d-) Sanığın bu kurumun uygulanmasını kabul etmesi,

Koşullarının varlığı gerekmektedir.

Tüm bu koşulların bulunması halinde, mahkemece hükmün açıklanmasının geri bırakılmasına karar verilebilecek ve sanık beş yıl süreyle denetimli serbestlik tedbirine tabi tutulacaktır.

5271 Sayılı Kanununun 231. maddesinin 6. fıkrasının (a) bendinde öngörülen daha önce kasıtlı bir suçtan mahkûm olmama koşulu açısından herhangi bir ayırım gözetilmediğinden, hükmolunan cezanın hapis veya adli para cezası olmasının da herhangi bir önemi bulunmamaktadır.

Yargıtay Ceza Genel Kurulunun 3.2.2009 gün ve 250-13 Sayılı kararı başta olmak üzere birçok kararında da vurgulandığı üzere, 1.6.2005 tarihinden önce işlenen suçlar yönünden, önceki mahkûmiyetin 765 Sayılı T.C.K.nın 95/2. maddesi uyarınca esasen vaki olmamış sayılacağı haller veya 3682 Sayılı Adli Sicil Yasasının 8 ve 5352 Sayılı Adli Sicil Yasasının geçici 2. maddesi hükümleri uyarınca silinme koşulları oluşan önceki mahkûmiyetler, adli sicilden silinmiş olup olmadığına bakılmaksızın, 1.6.2005 tarihinden sonra işlenen suçlardan dolayı mahkûm edilen sanıklar yönünden ise, 5237 Sayılı T.C.K.nda tekerrür hükümlerinin uygulanması için 58. maddesinde öngörülen sürelerin geçmiş olması halinde, hükmün açıklanmasının geri bırakılmasının objektif koşullarının değerlendirilmesinde engel bir neden olarak kabul edilemeyecektir. Ancak, yasal engel oluşturmayan bu mahkûmiyetlerin yargılama mercilerince, subjektif koşulun ele alınmasında sanığın suç işleme eğilimi açısından değerlendirmeye esas alınmasına da bir engel bulunmamaktadır.

Ceza kararnamesinin kurumunun ise ayrıca ele alınıp değerlendirilmesi gerekir.

5271 Sayılı C.M.K.nda yer almayan ceza kararnamesine dair 1412 Sayılı CYUY'nın 386. maddesinde; "Sulh mahkemelerinin görevi içinde bulunan suçlara sulh hakimi, duruşma yapmaksızın bir ceza kararnamesi ile karar verebilir.

Bu ceza kararnamesi ile ancak hafif veya ağır para cezasına veya nihayet üç aya kadar hafif hapis veya bir meslek ve sanatın icrasının tatiline veya müsadereye yahut bunlardan bir kaçına veya hepsine hükmedilebilir.

Ceza kararnamesiyle hükmedilecek hafif hapis cezası yerine 'Cezaların infazı hakkında Kanun' gereğince para cezası da hükmolunabilir" ,

388. maddesinde; "Ceza kararnamesi tertip edilmiş olan cezadan başka işlenmiş olan suçu, tatbik edilen kanun maddelerini sübut delillerini ve kararnamenin tebliği tarihinden itibaren sekiz gün içinde sulh mahkemesine bir istida takdimi veya bu hususta bir zabıt varakası yapılmak üzere mahkeme katibine yapılacak bir beyan ile itiraz olunabileceği ve aksi halde ceza kararnamesinin icra edileceğini ihtiva eder. Bu zabıt varakası hakime tasdik ettirilir.

Mahkûm, müddet bitmeden evvel itirazından vazgeçebilir",

390. maddesinde; "Ceza kararnamesi ile hafif hapis cezasına hükmedilmişse itiraz üzerine duruşma yapılır. Şu kadar ki, sanık duruşmadan evvel itirazından vazgeçerse duruşmaya mahal kalmaz.

Duruşmada sanığı müdafii temsil edebilir. Hakim itiraz üzerine vereceği hükümde evvelki karar ile bağlı değildir.

Ceza kararnamesiyle hafif veya ağır para cezasına ya da muayyen bir meslek veya sanatın tatiline veya müsadereye yahut bunlardan birkaçına veya hepsine hükmedilmişse itiraz üzerine asliye mahkemesi başkan veya hakimi 301, 302 ve 303. madde hükümlerine göre itirazı inceler. Bu halde itiraz dilekçesinin verilmesi, aleyhine itiraz olunan ceza kararnamesinin icrasını durdurur" şeklinde düzenlenmeler bulunmaktadır.

Ancak, Anayasa Mahkemesi'nin 22.10.2004 gün ve 25621 Sayılı Resmi Gazetede yayımlanan 30.6.2004 gün ve 481-91 Sayılı kararı ile; "...Ceza Muhakemeleri Usulü Kanunu'nun 390. maddesinde ceza kararnamelerinin özelliği gereği farklı bir düzenleme yapıldığı görülmektedir. Bu maddenin 1. fıkrasında, ceza kararnamesi ile hafif hapis cezasına hükmedilmişse itiraz üzerine duruşma yapılacağı öngörülmüştür. Bu durumda genel usul kurallarının uygulanacağı açıktır. Maddenin 3. fıkrasında ise, diğer ceza ve yaptırımlar yönünden bu olanak ortadan kaldırılarak itirazın duruşma yapılmaksızın evrak üzerinden karara bağlanması kabul edilmiştir. Bu düzenlemeden, ceza kararnamesiyle hükmedilebilecek hafif hapis dışındaki ceza ve yaptırımların, özgürlüğü bağlayıcı ceza kadar önemli görülmediği anlaşılmakta ise de, para cezalarının ödenmemesi halinde hapis cezasına çevrilmesi, ayrıca, bunlara cezalandırma amacıyla hükmedilmesi, bu ceza ve yaptırımlara muhatap olan ve bunu kabul etmeyerek itiraz hakkını kullanan sanıklara hafif hapis cezasını içeren ceza kararnamelerinde olduğu gibi duruşma açılarak adil yargılanma ve savunma hakkının tanınmasını zorunlu kılmaktadır... Açıklanan nedenlerle, itiraz konusu kural, Anayasa'nın 36. maddesine aykırıdır" gerekçesiyle, 1412 Sayılı CYUY'nın 390. maddesinin 3. fıkrasının iptaline karar verilmiştir.

5320 Sayılı Ceza Muhakemesi Kanununun Yürürlük ve Uygulama Şekli Hakkındaki Kanunun "Uyum Hükümleri" başlıklı 2. bölümünde yer alan 10. maddesiyle, " (1) Ceza Muhakemesi Kanununun yürürlüğe girdiği tarihten önce verilip henüz kesinleşmemiş ceza kararnamesi ile sonuçlandırılan dava dosyaları, mahkemesince re'sen ele alınarak duruşmalı yargılama yapılır" hükmü getirilmek suretiyle, 01 Haziran 2005 tarihinde önce verilen ve henüz kesinleşmeyen ceza kararnamesine dair uygulama yöntemine son verilerek 5271 Sayılı Yasaya uyumlu hale getirilmiştir.

Ceza Genel Kurulunun 19.04.2011 gün ve 84-55 Sayılı kararında da açıkça vurgulandığı üzere; 5271 Sayılı C.M.K.nda yer verilmeyen sulh ceza hakiminin ceza kararnamesi, genel yargılama kurallarından farklı kuralları bulunan, kendine özgü hızlandırılmış bir yargılama yöntemidir. Bu yargılamanın en önemli özelliği, sanık davet edilip sorgusu yapılmadan ve kanıtlar ortaya konulup tartışılmadan, evrak üzerinden karar verilmesidir. Bir başka anlatımla duruşma açılarak yüz yüze yargılama yapılmadan, mevcut kanıtlarla yetinilmek suretiyle dosya üzerinden incelemeye karar verilmektedir. Bu yolla mahkemelerin iş yüklerinin hafifletilmesi ve basit suçların yargılamalarının hızlı bir şekilde sonuçlandırılması amaçlanmıştır.

Ceza kararnamesi ile verilen kararlar temyiz yasa yoluna değil, 1412 Sayılı CYUY'nın 390. maddesi uyarınca itiraz yasa yoluna tabidir. İtiraz edilmeyen veya süresinde yapılan itirazın reddedilmesi halinde kesinleşen ceza kararnameleri, son karar niteliğini aldığından hükmün sonuçlarını doğuracak ve infaz edilecektir.

Bununla birlikte yerleşmiş yargısal kararlarla da; temyiz yasa yoluna tabi olmayan kararların tekerrüre esas alınamayacağı, dolayısıyla ceza kararnamesi ile verilen cezaların da tekerrüre esas olamayacağı kabul edilmiştir.

Öte yandan, Anayasa'nın 36. maddesinde, herkesin meşru vasıta ve yollardan faydalanmak suretiyle yargı mercileri önünde davacı veya davalı olarak iddia ve savunma ile adil yargılanma hakkına sahip olduğu öngörülmüş, yine Anayasamızın 90. maddesi uyarınca iç hukuk kuralı haline gelen Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesinin 6. maddesinde adil yargılanma hakkı hükme bağlanmıştır. Nitekim Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi ülkemiz aleyhine açılmış olan birçok davada (Piroğlu ve Karakaya/Türkiye, no:36370/02; Dağlı/Türkiye, no:28888/02; Karahanoğlu/Türkiye, no:74341/01; Mevlüt Kaya/Türkiye, no:1383/02; Taner/Türkiye, no:38414/02; Yeşilyurt ve Tutar/Türkiye, no:8296/05; Oyman/Türkiye, no:39856/02; Nurhan Yılmaz/Türkiye, no:16741/04; Akbulut/Türkiye, no:7076/05) aynı yöndeki başvuruları inceleyerek; "...Mahkeme, olay zamanında yürürlükte olan ilgili iç hukuk kurallarına uygun olarak başvuranın yargılanması sırasında açık duruşmaya yer verilmediğini gözlemler... Başvurana, davasını gören mahkemeler önünde kendisini bizzat ya da avukatı vasıtasıyla savunma imkanı tanınmamıştır. Bu sebeple mahkeme, başvuranın cezai kovuşturmaya aktif olarak katılmadığı kanaatindedir... Yukarıda belirtilenler ışığında mahkeme, adli merciler tarafından uygulanan usulün başvuranın savunma haklarını tam olarak kullanmasını engellediği ve dolayısıyla yargılamayı adil olmayan bir hale getirdiğine karar vermiştir" gerekçesiyle ceza kararnamesi ile verilen hükümlerde AİHS'nin 6/1. maddesinin ihlal edilmiş olduğuna karar vermiştir.

Bu bilgiler ışığında somut olay değerlendirildiğinde;

1412 Sayılı CYUY'nda yer alan düzenlemelere göre ceza kararnamesi ile verilen ve usulüne uygun olarak kesinleşmiş bulunan mahkûmiyetlerin son karar niteliğinde bir hüküm olduğunda kuşku bulunmamakta ise de, genel yargılama kurallarından farklı ve kendine özgü istisnai bir yargılama yöntemi ile verilmiş olmaları, temyize tabi olmamaları sebebiyle tekerrüre esas alınmamaları, doğurduğu sakıncalar sebebiyle bu kuruma 5271 Sayılı C.M.K.nda yer verilmemesi, AİHM tarafından bu yöntemin adil yargılama ilkesine aykırı olduğuna karar verilmesi gibi hususlar göz önüne alındığında, ceza kararnamesi ile verilen mahkûmiyetlerin hükmün açıklanmasının geri bırakılmasına engel oluşturmayacaklarının kabulü hakkaniyete uygun düşecektir.

Bu nedenle, sanığın ceza kararnamesi ile verilmiş olan mahkûmiyetinin, 5271 Sayılı C.M.K.nın 231. maddesinde düzenlenen hükmün açıklanmasının geri bırakılması kurumunun uygulanmasına engel olmayacağına dair Özel Daire kararında bir isabetsizlik bulunmamaktadır.

Bu itibarla, haklı nedene dayanmayan Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı itirazının reddine karar verilmelidir.

Çoğunluk düşüncesine katılmayan on Genel Kurul Üyesi; "itirazının kabulü gerektiği" görüşüyle karşı oy kullanmışlardır.

SONUÇ : Açıklanan nedenlerle;

1-) Yargıtay C. Başsavcılığı itirazının reddine,

2-) Dosyanın mahalline gönderilmek üzere Yargıtay C. Başsavcılığına tevdiine, 28.02.2012 günü yapılan müzakerede oyçokluğuyla karar verildi.

Yarx

T.C.

YARGITAY

CEZA GENEL KURULU

E. 2011/8-278

K. 2012/96

T. 13.03.2012

- Arama
- Hukuka Aykırı Delil
- Mutlak/Nisbi Delil Yasakları
- Hak İhlali

Özet: Her şekilde aykırılığın aynı zamanda bir hak ihlaline de yol açacağı şeklindeki bir kabul isabetli olmayacağından, “Cumhuriyet savcısı, iki ihtiyar heyeti üyesi veya iki komşu” bulunmadan yapılan bir aramada, CYY’nın 119.maddesine şekli bir aykırılık söz konusu ise de, herhangi bir hakkın ihlal edildiği söylenemeyecektir.

Usulüne göre alınmış arama kararına istinaden, herhangi bir hak, ihlaline neden olunmadan yapılan arama sonunda ele geçen delillerin, sadece arama sırasında bulunması gereken kişilerin orada bulundurulmaması suretiyle şekilde aykırı hareket edildiğinden bahisle “hukuka aykırı olarak elde edilmiş delil” sayılmaları ve mahkûmiyet hükmüne dayanarak alınmaması kabul edilemez.

(5271 s CMK m.119,206/2-a, 217/2)

T.C.

YARGITAY

1. CEZA DAİRESİ

E. 2012/1872

K. 2012/8562

T. 21.11.2012

• **KASTEN ÖLDÜRMEYE TEŞEBBÜS SUÇU (Sanığın 25-30 Metre Etkili Mesafeden Tüfekle Yaptığı Atışlar ve Mağdurun Yaşamını Tehlikeye Sokacak Şekilde Yaralanması Nedeniyle Mağdur Yönünden Kasten Öldürmeye Teşebbüs Suçunun Oluştununun Kabulü)**

• **MAĞDURUN YAŞAMINI TEHLİKEYE SOKACAK ŞEKİLDE YARALANMASI (Olası Kastla Yarala Suçundan Ceza Verilemeyeceği - Yaralanmanın Niteliği ve Etkili Mesafeden Atış Nedeniyle Mağdur Hakkında Kasten Öldürmeye Teşebbüs Suçunun Oluştununun)**

• **OLASI KASTLA YARALAMA (Olay Anında Mağdurun Yanında Bulunanların da Yaralanmaları Nedeniyle Bunlar Hakkında Olası Kastla Yaralam Suçunun Oluştununun Kabulü Gereği - Ancak Mağdur Hakkında Kasten Öldürmeye Teşebbüs Suçunun Oluştununun)**

5237/m. [21/2](#),[35/2](#),[81](#),[82](#)

ÖZET : Sanığın 25-30 metre mesafeden mağdura ateş etmesi ve atışlar sonucu mağdurun yaşamını tehlikeye sokacak, basit bir tıbbi müdahale giderilemeyecek şekilde yaralanması ve olay anında mağduruna yanında bulunanlarında aynı şekilde yaralanmaları nedeniyle Sanıkların mağdur yönünden kasten öldürmeye teşebbüs suçundan cezalandırılmalarına karar verilmesi gerektiği düşünülmeden, olası kasıtlı öldürmeye teşebbüs suçundan cezalandırılmalarına karar verilmesi hatalıdır. Sanıklar, tüfekle etkili mesafeden mağdura ateş ettikleri sırada, onun yanında bulunan diğer mağdurların da isabet alıp ölebileceklerini veya yaralanabileceklerini öngörebilecek durumda olduklarından, bunlar hakkında olası kastla yaralama suçunun oluştuğu kabul edilmelidir.

ÖZET : Sanıklar, tüfekle etkili mesafeden mağdura ateş ettikleri sırada, onun yanında bulunan diğer mağdurların da isabet alıp (ölebileceklerini veya yaralanabileceklerini öngörebilecek durumda olduklarından, meydana gelen sonuca göre olası kastla yaralama suçunun oluştuğu kabul edilmelidir.

DAVA : Dosya incelenerek gereği düşünüldü:

KARAR : 1- Sanıklar Sedat ve Ergin M. hakkında hükmolunan ceza miktarlarına göre, sanıklar müdafininin duruşmalı inceleme isteminin CMUK.nun 318. maddesi uyarınca reddine karar verilmiştir.

2- Toplanan deliller karar yerinde incelenip, sanıkların suçlarının sübutu kabul, oluşa ve soruşturma sonuçlarına uygun şekilde sanık Ergin E. yönünden 6136 sayılı Yasaya muhalefet suçunun niteliği tayin, takdire ilişkin cezayı azaltıcı sebebinin bulunmadığı takdir kılınmış, savunmaları inandırıcı gerekçelerle reddedilmiş, incelenen dosyaya göre verilen hükümlerde bozma nedenleri dışında isabetsizlik görülmemiş olduğundan, sanıklar Sedat ve Ergin M. müdafininin bir nedene dayanmayan, sanık Ergin E. müdafininin bir nedene dayanmayan ve yerinde görülmeyen sair temyiz itirazlarının reddiyle,

A- Sanık Ergin E. hakkında 6136 Sayılı yasaya muhalefet suçundan kurulan hükmün tebliğnamedeki düşünceye uygun olarak ONANMASINA,

B- Sanık Sedat ve sanık Ergin M. hakkında mağdurlar Engin, Serdar ve Ergin E.'ye yönelik öldürmeye teşebbüs suçundan kurulan hükümler yönünden yapılan incelemede;

Oluşa ve dosya kapsamına göre; sanıklar Ergin M. ve Sedat'ın, mağdur Engin'in nişanlısı olan tanık Gül'e laf atılması olayı nedeniyle mağdur Engin ile tartışıp kavga ettikten sonra ayrıldıkları, sanıkların, bir süre sonra bu olayın etkisi ile ellerinde tüfeklerle olay mahalline gelerek, evinin önünde yanında diğer mağdurlar Ergin ve Serdar ile birlikte oturmakta olan mağdur Engin'e hedef alarak yaklaşık 25-30 metreden ateş ettikleri, bu atışlar sonucunda mağdur Engin'in sağ temporal, sağ maksilla, göğüs kafesi ve sağ kalça bölgesinden çok sayıda isabet alarak, sağ temporal kemikte çökme kırığı, batın iç kanaması ve karaciğerde laserasyon nedeniyle yaşamını tehlikeye sokacak, basit bir tıbbi müdahale ile giderilemeyecek, çökme kırığının hayati fonksiyonlarını ağır 4. derecede etkileyecek nitelikte, mağdur Ergin'in, burun ucunda, sol uylukta, sol el baş parmakta ve sol el serçe parmakta saçma yaralanması nedeniyle yaşamını tehlikeye sokmayacak, basit bir tıbbi müdahale ile giderilebilecek nitelikte, mağdur Serdar'ın ise lomber bölge, sağ skapuler bölge ve sağ omuzdan aldığı saçma yaralanması nedeniyle yaşamını tehlikeye sokmayacak, basit tıbbi müdahale ile giderilemeyecek nitelikte yaralandıkları olayda;

1- Mağdur Engin'e yönelik eylem yönünden;

Sanıkların kasten öldürmeye teşebbüs suçundan 5237 sayılı TCK'nın 81, 35. maddeleri gereğince cezalandırılmalarına karar verilmesi gerektiği düşünülmeden yazılı şekilde olası kasıtlı öldürmeye teşebbüs suçundan cezalandırılmalarına karar verilmesi,

2- Mağdurlar Serdar ve Ergin'e yönelik eylemler yönünden;

Sanıklar, tüfekte etkili mesafeden mağdur Engin'e ateş ettikleri sırada, mağdur Engin'in yanında bulunmakta olan mağdurlar Serdar ve Ergin'in de isabet alıp ölebilecekleri veya yaralanabileceklerini öngörebilecek durumda olduklarından, olası kastla hareket ettiklerinin kabulüyle, olası kastla işlenen suçlarda meydana gelen sonuca göre eylemin nitelendirilmesi gerektiğinden, sanıkların mağdurlar Serdar ve Ergin'e yönelik eylemlerinin olası kastla yaralama kabul edilerek, mağdur Serdar'a yönelik eylemlerine uyan 5237 sayılı TCK'nın 86/1, 86/3-e, 21/2. maddeleri, mağdur Ergin'e yönelik eylemlerine uyan aynı yasanın TCK'nın 86/2, 86/3-e, 21/2. maddeleri gereğince cezalandırılmalarına karar verilmesi gerektiği düşünülmeden, yazılı şekilde olası kastla insan öldürmeye teşebbüs suçundan cezalandırılmalarına karar verilmesi,

SONUÇ : Bozmayı gerektirmiş olup, sanıklar müdafinin temyiz itirazları bu nedenlerle yerinde görülmediğinden, hükümlerin kısmen tebliğnamedeki düşünceye uygun olarak (BOZULMASINA), sanıkların mağdur Engin'e yönelik eylemlerinde CMUK 326/son maddesi uyarınca ceza miktarı itibariyle kazanılmış haklarının korunmasına, 21.11.2012 gününde oybirliği ile karar verildi.

yarx

T.C.

YARGITAY

1. CEZA DAİRESİ

E. 2009/8411

K. 2012/8682

T. 26.11.2012

• **KASTEN ÖLDÜRMEYE TEŞEBBÜS SUÇUNUN UNSULARININ OLUŞMAMASI (Sanığın Eylemine Kendiliğinden Son Verdiği/Yaşamsal Tehlikeye Sokacak Yaralamanın Tek Olduğu - Sanık ve Mağdur Arasında Öldürmeyi Gerektirir Bir Husumet Bulunmadığı)**

• **KASTEN ÖLDÜRMEYİ GEREKTİRİR BİR HUSUMET BULUNMAMASI (Mağdurun Sanığa Ters Baktığı/Sanığın Kavga Ortamında Mağduru Bıçakla Yaraladığı - Kasten Öldürmeye Teşebbüs Nedeniyle Hüküm Kurulamayacağı/Sanığın Yaralama Kastı Bulunduğu/Kast)**

• **YARALAMA KASTI (Sanığın Öldürme Kastını Gösterir Her Türlü Kuşkudan Uzak Kesin ve Yeterli Bir Kanıtla Ulaşılamadığının Gözetileceği - Kasten Öldürmeye Teşebbüs Suçu Nedeniyle Hüküm Kurulmasının Hatalı Olduğu/Bıçakla Yaralama/Yaralama)**

5237/m. [29](#),[35](#),[62](#),[81](#),[86](#)/3-e

ÖZET : Mağdurlar ile ters bakışma nedeniyle tartışan sanığın, kavga ortamında rastgele savurduğu bıçakla mağduru yaraladığı ve yaşamsal tehlike geçirmesine sebebiyet verdiği, eylemine devam etmeden kaçtığı olayda; sanığın engel hal bulunmaksızın eylemine kendiliğinden son vermesi, yaşamsal tehlikeye yol açan yaranın tek oluşu, diğer yaraların basit tıbbi müdahaleyle giderilebilir nitelikte olması, sanık ve mağdur arasında öldürmeyi gerektirir bir husumetin bulunmaması, öldürme kastını gösterir her türlü kuşkudan uzak, kesin ve yeterli kanıtla ulaşılamadığı gözetilerek yaralama kastı ile hareket ettiğinin kabulü gerekir.

DAVA : Dosya incelenerek gereği düşünüldü:

KARAR : 1- Sanık Ertan hakkında mağdurlar Gökhan ve Mustafa'yı kasten yaralama suçlarından Asliye Ceza Mahkemesine dava açıldığı, mağdur Gökhan'ı yaralama suçundan eylemin öldürmeye teşebbüs suçunu oluşturduğu gerekçesi ile görevsizlik kararı verildiği, görevsizlik kararında öldürmeye teşebbüs suçuna ilişkin sevk maddelerinin gösterildiği, mağdur Mustafa'yı kasten yaralama suçundan ise verilmiş tefrik kararı bulunmadığı anlaşıldığından, tebliğnamedeki ek görevsizlik kararı alınması yönündeki bozma öneren düşünce benimsenmemiştir.

2- Toplanan deliller karar yerinde incelenip, Sanık Ertan'ın mağdur Gökhan'a yönelik eylemi ile mağdur Mustafa'yı kasten yaralama suçunun sübutu kabul, oluşa ve soruşturma sonuçlarına uygun şekilde mağdur Mustafa'yı kasten yaralama suçunun niteliği tayin, takdire ve tahrike ilişkin cezayı azaltıcı sebeplerin nitelik ve derecesi takdir kılınmış, savunması inandırıcı gerekçelerle değerlendirilmiş, incelenen dosyaya göre verilen hükümlerde bozma nedeni dışında bir isabetsizlik görülmemiş olduğundan, sanık ve müdafinin sübuta, meşru savunmaya, tahrikin derecesine yönelen ve yerinde görülmeyen temyiz itirazlarının reddiyle,

A) Sanık Ertan hakkında mağdur Mustafa'yı kasten yaralama suçundan kurulan hükmün tebliğnamedeki düşünceye aykırı olarak (ONANMASINA),

B) Sanık Ertan hakkında mağdur Gökhan'ı kasten öldürmeye teşebbüs suçundan kurulan hüküm yönünden;

Oluşa ve dosya kapsamına göre; olay günü sinemadan çıkan sanığın, mağdurlar ile ters bakışma nedeniyle tartıştığı, tartışma sırasında sanığın, kavga ortamında rastgele savurduğu bıçakla mağdur Gökhan'ı biri toraksa nafiz olup, sağ meme başında, sol ön kolda, omuzda, sağ koltuk altında, sağ glutea bölgelerine toplam yedi kez vurarak pnömotoraksa ve yaşamsal tehlike geçirmesine sebebiyet verdiği, sanığın, eylemine devam etmeden olay yerinden kaçtığı olayda; sanığın engel hal bulunmaksızın eylemine kendiliğinden son vermesi, yaşamsal tehlikeye yol açan yaranın tek oluşu, diğer yaraların basit tıbbi müdahaleyle giderilebilir oluşu, sanık ve mağdur arasında öldürmeyi gerektirir bir husumetin bulunmaması, öldürme kastını gösterir her türlü kuşkudan uzak, kesin ve yeterli kanıt bulunmamış olması karşısında; sanığın yaralama kastı ile hareket ettiğinin kabulü ile TCK.nın 86/1, 86/3-e, 87/1-d, 29, 62, 53. maddeleri uyarınca hüküm kurulması gerektiği gözetilmeksizin, öldürmeye teşebbüs suçundan hüküm kurulması,

SONUÇ : Bozmayı gerektirmiş olup, sanık ve müdafinin temyiz itirazları bu itibarla yerinde görüldüğünden, hükmün değişik gerekçeyle tebliğnamedeki düşünceye uygun olarak (BOZULMASINA), 26.11.2012 gününde oybirliği ile karar verildi.

yarx

T.C.

YARGITAY

2. CEZA DAİRESİ

E. 2012/25368

K. 2012/43977

T. 17.10.2012

• HIRSIZLIK SUÇU (5237 S. Yasanın Lehe Olduğu Kabul Edilerek Yapılan Uygulamalarda Aleyhe Olan ve İnfazı İlgilendiren 5275 S. Ceza ve Güvenlik

Tedbirlerinin İnfazı Hakkındaki Yasa Hükmünün Uygulanma Olanının Bulunmadığı)

• **TEKERRÜR (Yönünden İnfaz Hükümlerinin Derhal Uygulanırlığı İlkesi Geçerli Olmayıp Sanık Lehine Olan Hükmün Uygulanması Gerektiği/Aleyhe Olan ve İnfazı İlgilendiren 5275 S. Yasa Hükmünün Uygulanma Olanının Bulunmadığı - Hırsızlık Suçu)**

• **KOŞULLU SALIVERİLME (Yeni Yasada Öngörülen Mükerrirlere Özgü İnfaz Rejiminin 5275 S. Ceza ve Güvenlik Tedbirlerinin İnfazı Hakkındaki Yasada İnfaz Koşulları Ağırlaştırılarak Koşullu Saliverilme Süresini de Etkileyecek Şekilde Bir İnfaz Rejimi Kurumu Olarak Düzenlendiği - Hırsızlık Suçu)**

• **LEHE KANUN UYGULAMASI (Hırsızlık Suçu - 5237 S. Yasanın Lehe Olduğu Kabul Edilerek Yapılan Uygulamalarda Aleyhe Olan ve İnfazı İlgilendiren 5275 S. Ceza ve Güvenlik Tedbirlerinin İnfazı Hakkındaki Yasa Hükmünün Uygulanma Olanının Bulunmadığı)**

[5237/m.7](#), [58](#), [142](#), [143](#)

[765/m.81](#)

[5275/m.108](#)

ÖZET : 765 sayılı Yasada tekerrür, cezada artırım nedeni olarak öngörülmüş iken, yeni yasada öngörülen mükerrirlere özgü infaz rejimi, 5275 sayılı Ceza ve Güvenlik Tedbirlerinin İnfazı Hakkındaki Yasanın 108. maddesinde düzenlenmiş ve koşullu saliverilme süresinin, süreli hapis cezasında, cezanın dörtte üçü olarak kabul edilmesi suretiyle, infaz koşulları ağırlaştırılarak, koşullu saliverilme süresini de etkileyecek şekilde bir infaz rejimi kurumu olarak düzenlenmiştir. Buna göre, 5237 sayılı Yasanın lehe olduğu kabul edilerek yapılan uygulamalarda, aleyhe olan ve infazı ilgilendiren bu hükmün uygulanma olanağı bulunmadığından, kanun yararına bozma istemi yerinde görülmüştür.

DAVA : Hırsızlık suçundan sanık H.'in, 5237 sayılı Türk Ceza Kanunu'nun 142/1-b, 143. maddeleri gereğince 2 yıl 6 ay hapis cezası ile cezalandırılmasına, cezasının aynı Kanun'un 58/6. maddesi uyarınca mükerrirlere özgü infaz rejimine göre infazına ve cezasının infazından sonra denetimli serbestlik tedbirine tabi tutulmasına dair, Karamürsel Asliye Ceza Mahkemesinin 14.07.2005 tarihli ve 2003/285 esas, 2005/337 sayılı karar aleyhine Yüksek Adalet Bakanlığınca verilen 16.02.2012 gün ve 2011/2569/9902 sayılı kanun yararına bozma talebine dayanılarak dava dosyası Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının 12.03.2012 gün ve 2012/59502 sayılı tebliğnamesiyle dairemize gönderilmekle okundu.

Kanun yararına bozma isteyen tebliğnamede;

Yargıtay 10. Ceza Dairesinin 28.12.2005 tarihli ve 2005/11724-19669 sayılı ilamında da belirtildiği üzere, 01.06.2005 tarihinde yürürlüğe giren 5237 sayılı Türk Ceza Kanunu'nun 7. maddesinin 2. fıkrasında 3. fıkrasında şeklinde infaz rejimi ile ilgili düzenlemelere yer verilmesi karşısında, suç tarihinde yürürlükte olmayan, infaz rejimi

ile ilgili bulunan ve sanık aleyhine hüküm doğuracak surette, hakkında hükmedilen hapis cezasının mükerrirlere özgü infaz rejimine göre çektirilmesine ve cezasından sonra denetimli serbestlik tedbirinin uygulanmasına karar verilmesinde isabet görülmediğinden 5271 sayılı CMK'nın 309. maddesi uyarınca anılan kararın bozulması lüzumu kanun yararına bozma talebine dayanılarak ihbar olunmuştur.

Gereği düşünöldü:

KARAR : 765 sayılı Yasanın 81/1. maddesinde, beş seneden fazla süreyle mahkumiyet halinde cezanın infaz edildiğı ya da düştüğü tarihten itibaren on sene ve diğer cezalarda beş sene içinde başka bir suç işlenmesi halinde, yeni suça verilecek cezada altıda bire kadar artırım yapılacağı, 5237 sayılı Yasanın 58/1. maddesinde ise önceden işlenen suçtan dolayı verilen hüküm kesinleştikten sonra yeni bir suçun işlenmesi halinde tekerrür hükümlerinin uygulanacağı, bunun için cezanın infaz edilmiş olmasının gerekmediğı ve aynı maddenin 6. fıkrasında da tekerrür halinde hükmolunan cezanın, mükerrirlere özgü infaz rejimine göre çektirileceğı düzenlenmiş olup, 5237 sayılı Yasanın 7/3. maddesinde ise hapis cezasının ertelenmesi, koşullu salıverilme ve tekerrürle ilgili olanlar hariç; infaz rejimine ilişkin hükümlerin derhal uygulanacağı belirtilmekle, yeni yasada infaz rejimi kapsamında kabul edilen tekerrür yönünden, infaz hükümlerinin derhal uygulanırlığı ilkesi geçerli olmayıp, sanık lehine olan hükmün uygulanması gerekecektir.

765 sayılı Yasada tekerrür, cezada artırım nedeni olarak öngörölmüş iken, yeni yasada öngörölen mükerrirlere özgü infaz rejimi, 5275 sayılı Ceza ve Güvenlik Tedbirlerinin İnfazı Hakkındaki Yasanın 108. maddesinde düzenlenmiş ve koşullu salıverilme süresinin, süreli hapis cezasında, cezanın dörtte üçü olarak kabul edilmesi suretiyle, infaz koşulları ağırlaştırılarak, koşullu salıverilme süresini de etkileyecek şekilde bir infaz rejimi kurumu olarak düzenlenmiştir.

SONUÇ : Buna göre, 5237 sayılı Yasanın lehe olduğı kabul edilerek yapılan uygulamalarda, aleyhe olan ve infazı ilgilendiren bu hükmün uygulanma olanağı bulunmadığından, kanun yararına bozma istemi yerinde görölmekle, Karamürsel Asliye Ceza Mahkemesinden verilip kesinleşen 14.07.2005 gün ve 2003/285, 2005/337 sayılı kararın, 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanununun 309. maddesinin 3. fıkrası uyarınca BOZULMASINA, aynı maddenin 4. fıkrası (d) bendinin verdiğı yetkiyle hükümde yer alan , ilişkin kısmın hüküm fıkrasından ÇIKARTILMASINA, hükmün diğer bölümlerinin aynen korunmasına, 17.10.2012 tarihinde oybirliğı ile karar verildi.

yarx

T.C.

YARGITAY

2. CEZA DAİRESİ

E. 2012/11883

K. 2012/48486

T. 18.12.2012

• **NİTELİKLİ HIRSIZLIK SUÇU BULUNMADIĞI (Mahkemece Suçun Nitelendirilmesinde Hata Yapıldığı - Kontak Anahtarı Üzerinde Unutululan Park Halindeki Aracın Çalıştırılarak Çalınmasının Basit Hırsızlık Suçu Niteliğinde Olduğunun Kabulü Gereği)**

• **KONTAK ANAHTARI ÜZERİNDE UNUTULAN ARACIN ÇALINMASI (Basit Hırsızlık - Sanığa Fazla Ceza Tayinin Hatalı Olduğu)**

• **BASİT HIRSIZLIK SUÇU (Kontak Anahtarı Üzerinde Unutulan Park Halindeki Aracın Çalıştırılarak Çalınmasının Nitelikli Hırsızlık Suçunu Oluşturmadığının Yerel Mahkemece Gözetileceği - Sanığa Fazla Ceza Tayin Edilmesinin Hatalı Olduğu)**

5237/m. [141/1](#),[142/1-e](#)

ÖZET : Kontak anahtarı üzerinde unutulmuş park halindeki aracın çalıştırılarak çalınmasının nitelikli hırsızlık olmadığı mahkemece gözetilmesi gerekir. Sanık hakkında fazla ceza tayini hatalıdır.

DAVA : İlk derece mahkemesince (yerel mahkemece) verilen hüküm temyiz edilmekle, başvurunun süresi ve kararın niteliği ile suç tarihine göre dosya görüşüldü:

KARAR : Temyiz isteğinin reddi nedenleri bulunmadığından, duruşma sürecini yansıtan tutanaklar, belgeler ve gerekçe içeriğine göre, işin esasına yönelik yapılan incelemede;

Başkaca nedenler yerinde görülmemiştir.

Ancak;

Yakınanın, aracını (otomobilini) sokakta park edip, anahtarını aracının üzerinde unuttuğunu, bir süre sonra döndüğünde aracını parkettiği yerde bulamadığını ve çalındığını anladığını ifadelerinde açıklaması, ayrıca araçta herhangi bir hasar olduğu da belirlenemediği gözetildiğinde; park halinde olan ve kontak anahtarı üzerinde bulunan aracın çalıştırılarak çalınması şeklindeki eylemin, 5237 sayılı TCY'nin 141/1. maddesinde düzenlenen suç oluşturduğu gözetilmeden aynı yasanın 142/1-e maddesi uyarınca hüküm kurulması suretiyle sanık hakkında fazla cezaya hükmedilmesi,

SONUÇ : Yasaya aykırı ve sanığın temyiz nedenleri yerinde görüldüğünden tebliğnamedeki onama düşüncesinin reddiyle, **HÜKMÜN BOZULMASINA**, 18.12.2012 tarihinde oybirliğiyle karar verildi.

yarx

T.C.

YARGITAY

3. CEZA DAİRESİ

E. 2010/8176

K. 2012/34575

T. 16.10.2012

• **KAŞTEN YARALAMA SUÇU (Oğlunun Dövuğüğün Kendisine Söylenmesi Üzerine Sanığın Oğlunu Döven Kişiler Zannıyla Tahrik Teşkil Edebilecek Haksız Fiilleri Bulunmayan Şikayetçilerle Kavga Etmesinde Kaçınılmaz Bir Hataya Düştüğünün Kabulü)**

• **SANIĞIN OĞLUNU DÖVEN KİŞİLER ZANNIYLA YANILARAK HAKSIZ FİİLİ BULUNMAYAN ŞİKAYETÇİLERLE KAVGA ETMESİ (Kaçınılmaz Hata)**

• **KAÇINILMAZ HATA (Sanığın Mahfuz Tahrik Nedeniyle Ceza-i İndirimden Faydalanması Gerektiğinin Mahkemece Gözetileceği - Sanığın Oğlunu Döven Kişiler Zannıyla Şikayetçilerle Kavga Etmesi/Sanığın Kaçınılmaz Bir Hataya Düştüğü/Kasten Yaralama)**

• **MAHFUZ TAHRİK (Oğlunun Dövuğüğün Kendisine Söylenmesi Üzerine Sanığın Oğlunu Döven Kişiler Zannıyla Tahrik Teşkil Edebilecek Haksız Fiilleri Bulunmayan Şikayetçilerle Kavga Etmesinde Kaçınılmaz Bir Hataya Düştüğü - Kaçınılmaz Hata)**

• **ŞİKAYETÇİLERİN TAHRİK TEŞKİL EDEBİLECEK HAKSIZ BİR FİİLLERİ BULUNMADIĞI (Mahfuz Tahrik Bulunduğu - Kaçınılmaz Hata)**

5237/m. [30/3](#)

ÖZET : Oğlunun dövuğüğünün kendisine söylenmesi üzerine hemen olay yerine giden sanığın, oğlunu döven kişilerden olduğunu zannettiği şikayetçiyle kavga etmeye başladığı ve şikayetçiyle aralarındaki kavgaya müdahale eden diğer şikayetçiyi de yaraladığının anlaşılması karşısında, şikayetçilerin tahrik teşkil edebilecek haksız bir fiilleri olmadığı halde sanığın bu hususta yanılarak kaçınılmaz bir hataya düştüğü kabul edilerek mefruz tahrik nedeniyle indirim yapılması gerektiği gözetilmelidir.

DAVA : Mahalli mahkemece verilen hüküm temyiz edilmekle evrak okunarak;

Gereği görüşüldüğü düşünüldü:

KARAR : 1) Sanık Mehmet hakkında, müşteki Hüseyin'i yaralama suçundan kurulan mahkumiyet hükmüne yönelik temyiz talebinin incelenmesinde;

Sanık hakkında tayin olunan cezanın, karar tarihindeki miktar ve türü itibariyle hükmün, 21.07.2004 tarihinde yürürlüğe giren 5219 sayılı Kanunun 3-b maddesi ile değişik 1412 sayılı CMUK'un 305/1. maddesi gereğince temyizi mümkün

olmadığından, sanık müdafinin temyiz isteğinin aynı Kanunun 317. maddesi gereğince REDDİNE,

2) Sanık Emre hakkında, müştekiler Hüseyin ve Zekayi'yi yaralama suçundan kurulan mahkumiyet hükümlerine yönelik temyiz talebinin incelenmesinde;

Yapılan yargılamaya, toplanan ve karar yerinde açıklanan delillere, mahkemenin kovuşturma sonucunda oluşan inanç ve takdirine, gösterilen gerekçeye ve uygulamaya göre sanığın temyiz itirazlarının reddiyle hükümlerin istem gibi ONANMASINA,

3) Sanık Mehmet hakkında, müşteki Hüseyin'i yaralama suçundan kurulan mahkumiyet hükmüne yönelik temyiz talebinin incelenmesinde;

Yerinde görülmeyen diğer temyiz itirazlarının reddine, ancak;

Sanığın, olay tarihinde oğlu Ahmet'in dövüldüğünün kendisine söylenmesi üzerine hemen olay yerine gittiği ve burada oğlunu döven kişilerden birisi olduğunu zannettiği müşteki Hüseyin'le kavga etmeye başladığı, sanığın olay yerine gelen ve Hüseyin'le aralarındaki kavgaya müdahale eden müşteki Zekayi'yi de yaraladığı anlaşılmasına göre, müştekilerin tahrik teşkil edebilecek haksız bir fiilleri olmadığı halde sanığın bu hususta yanılarak 5237 sayılı TCK'nın 30/3. maddesi kapsamında kaçınılmaz bir hataya düştüğü ve mefruz tahrik nedeniyle indirim yapılması gerektiği gözetilmeden yazılı şekilde sanık hakkında tahrik hükümlerinin uygulanmaması,

SONUÇ : Bozmayı gerektirmiş, sanık müdafinin temyiz itirazları bu itibarla yerinde görülmüş olduğundan hükmün bu sebepten dolayı 5320 sayılı Kanunun 8/1. maddesi ile yürürlükte bulunan 1412 sayılı CMUK'nın 321. maddesi uyarınca istem gibi (BOZULMASINA), 16.10.2012 gününde oybirliğiyle karar verildi.

Yarx

T.C.

YARGITAY

3. CEZA DAİRESİ

E. 2011/24539

K. 2012/36617

T. 05.11.2012

- **Orman Yangınına Sebebiyet Verme**
- **Anız Yakmak**
- **Taksirle Yangına Neden Olma**

Özet: Yanan sahanın devlet ormanı sayılmayan yerlerden olması, yangının taşınmaz üzerinde yapılan temizlikten arta kalan çalı ve dikenlerin öbekler halinde bir araya toplanarak yakılması sonucu başlaması, fındık bahçesi içerisinde son bulması ve yakılanların da anız niteliği taşımaması karşısında; eylemin 5237 sayılı TCK'nın 171.maddesinde tanımlanan genel güvenliğin taksirle tehlikeye sokulması suçunu oluşturup oluşturmayacağıın tartışılması gerektiği gözetilmelidir.

(5237 s. TCK m.171/1-a)

(6831 s. OK m. 110)

T.C.

YARGITAY

4. CEZA DAİRESİ

E. 2012/19483

K. 2012/17207

T. 17.9.2012

• **KONUT DOKUNULMAZLIĞININ İHLALİ SUÇU (Gece Saat 24.00 Sıralarında Açık Olması Mutad Olmayan Bayan Kuaförüne Rıza Bulunmaksızın Girilmesi Şeklindeki Eylemin İşyeri Dokunulmazlığının İhlali Olarak Değerlendirilmesi Gereği - Açık Rıza)**

• **AÇIK RIZA BULUNMAKSIZIN GİRİLMESİ MUTAT OLMAYAN İŞYERLERİNE GİRME (İşyeri Dokunulmazlığını İhlal - Gece 24.00 Sıralarında Açık Olması Mutad Olmayan Bayan Kuaförüne Rıza Bulunmaksızın Girilmesi Şeklindeki Eylemin Suç Teşkil Ettiği)**

• **İŞYERİ DOKUNULMAZLIĞININ İHLALİ (Sanığın Eylemi Değerlendirildiğinde Konut Dokunulmazlığını İhlal Suçunun Oluşturduğu Yerel Mahkemece Gözetilmesi Gereği - Sanık Hakkında Beraat Kararı Verilemeyeceği/Konut Dokunulmazlığının İhlali)**

5237/m. [116/2](#)

ÖZET : İşyeri dokunulmazlığının ihlali şeklindeki sanığın eyleminde, 5237 S.K. 116/2'deki suçun konusu; açık bir rızaya ihtiyaç duyulmaksızın girilmesi mutad olan yerler dışında kalan işyerleri olup, gece 24.00 sıralarında açık olması mutad olmayan ve suç zamanı itibariyle girilmesinde açık rıza aranması gereken bayan kuaförüne rıza bulunmaksızın girilmesinin konut dokunulmazlığını ihlal suçunu oluşturacağı gözetilmelidir.

DAVA : Yerel Mahkemece verilen hüküm temyiz edilmekle, başvurunun süresi ve kararın niteliği ile suç tarihine göre dosya görüşüldü:

KARAR : Temyiz isteğinin reddi nedenleri bulunmadığından işin esasına geçildi.

Vicdani kanının oluştuğu duruşma sürecini yansıtan tutanaklar belgeler ve gerekçe içeriğine göre yapılan incelemede başkaca nedenler yerinde görülmemiştir.

Ancak;

TCK'nın 116/2. maddesinde düzenlenen suçun konusunun açık bir rızaya ihtiyaç duyulmaksızın girilmesi mutad olan yerler dışında kalan işyerleri olmasına, suçla korunan hukuki yararın ise kişilerin huzur ve sükunu ile güvenliği olmasına göre; gece 24.00 sıralarında açık olması mutad olmayan şikayetçiye ait, suç zamanı itibariyle girilmesinde açık rıza aranması gereken bayan kuaförüne rıza bulunmaksızın girilmesinin suç tanımı içerisinde yer alacağı ve konut dokunulmazlığını ihlal suçunu oluşturacağı gözetilmeden, yasal olmayan gerekçeyle yazılı şekilde beraat kararı verilmesi,

SONUÇ : Yasaya aykırı ve O Yer Cumhuriyet Savcısının temyiz nedenleri ile tebliğnamedeki düşünce yerinde görüldüğünden HÜKMÜN BOZULMASINA, yargılamanın bozma öncesi aşamadan başlayarak sürdürülüp sonuçlandırılmak üzere dosyanın esas/hüküm mahkemesine gönderilmesine, 17.09.2012 tarihinde oybirliğiyle karar verildi.

Yarx

T.C.

YARGITAY

4. CEZA DAİRESİ

E. 2010/27809

K. 2012/19206

T. 2.10.2012

- **Kanuna Aykırı Eğitim Kurumu**
- **Kurumsal Nitelik**

Özet: “Kanuna aykırı eğitim kurumu açma ve işletme” suçunun oluşabilmesi için, suça konu eğitim faaliyetinin “kurumsal nitelikte” bulunması gerekmektedir. Bir faaliyetin kurumsal olarak yapıldığının kabul edilmesi için ise birtakım özellikler bulunmalıdır. Buna göre eğitim çalışmasının bina, araç, gereç, personel gibi değişik birim ve fonksiyonlarıyla bir kurumun niteliklerine tam anlamıyla sahip olması, süreklilik arz etmesi ve herkese açık bir şekilde yapılması zorunludur. Bu özelliklere sahip olmayan eğitim faaliyetleri de “kurumsal” olarak kabul edilemeyeceğinden TCK'nın 263.maddesinde düzenlenen suçun oluşmayacağı gözetilmelidir.

(5237 s. TCK m. 51,263)

(5271 s. CMK m. 231)

T.C.

YARGITAY

5. CEZA DAİRESİ

E. 2009/14684

K. 2012/9877

T. 4.10.2012

- Zimmet
- Yardım Toplama
- Dernek Görevlisi

ÖZET: Yardım Toplama Kanununun, 2.maddesinin 2.fıkrası uyarınca, derneklerin bu kanun kapsamı dışında olduğu, aynı yasanın 28.maddesindeki düzenlemenin dernek görevlilerini kapsamadığı, dernek adına toplanan yardım ve bağışların kanunda sayılan kişilerce mal edinilmesinin 5253 sayılı Dernekler Kanununun 32/f maddesindeki özel suç tipine uyduğu, kamu yararına çalışan derneklerin ancak Bakanlar

T.C.

YARGITAY

6. CEZA DAİRESİ

E. 2008/20942

K. 2012/16597

T. 4.10.2012

• KİLİT AÇMAK SURETİYLE HIRSIZLIK (Nitelikli Hırsızlık - Saniğin Giriş Kapısının Kilit Hizasından Sert Bir Alet Sokularak Kapı Dilinin Geri İttirilmesi Suretiyle İşlettiği Suçun 5237 S.K. 142/1-b Kapsamında Değerlendirilmesi Gereği)

• **NİTELİKLİ HIRSIZLIK (Sanığın Giriş Kapısının Kilit Hizasından Sert Bir Alet Sokularak Kapı Dilinin Geri İttirilmesi Suretiyle İşlediği Suçun 5237 S.K. 142/1-b Kapsamında Değerlendirilmesi Gereği - Suçun Niteliğinde Hata Yapıldığı)**

• **YARGILAMA GİDERLERİ (İştirak Halinde İşlenen Suçlar Hakkında Sanıkların Yargılama Giderlerinden Ayrı Ayrı Sorumlu Tutulacağı - Mahkemece Sanıklardan Müteselsilen Tahsiline Karar Verilmeyeceği/İştirak Halinde Suç/Nitelikli Hırsızlık)**

5237/m. [142/1-b](#)

ÖZET : Hırsızlık suçunun, giriş kapısının kilit hizasından sert bir alet sokularak kapı dilinin geri ittirilmesi suretiyle işlendiğinin anlaşılması karşısında; eylemin TCK'nın 142/1-b maddesinde nitelikli hırsızlık suçunu oluşturduğu gözetilmelidir. İştirak halinde işlenen suçlarda sanıklar, neden oldukları yargılama giderinden ayrı ayrı sorumlu tutulmalıdır.

DAVA : Yerel Mahkemece verilen hüküm temyiz edilmekle; başvurunun nitelik, ceza türü, süresi ve suç tarihine göre dosya görüşüldü:

KARAR : Dosya ve duruşma tutanakları içeriğine, toplanıp karar yerinde incelenerek tartışılan hukuken geçerli ve elverişli kanıtlara, gerekçeye ve Hakimın takdirine göre, suçun sanıklar tarafından işlendiğini kabulde usul ve yasaya aykırılık bulunmadığı anlaşılmış, diğer temyiz itirazları yerinde görülmemiştir.

Ancak;

1- Hırsızlık suçunun, giriş kapısının kilit hizasından sert bir alet sokularak kapı dilinin geri ittirilerek işlendiğinin anlaşılması karşısında; eylemin TCK'nın 142/1-b maddesinde düzenlenen suçu oluşturduğu gözetilmeyerek, yazılı biçimde uygulama yapılması,

2- Kabule göre de; 5271 sayılı CMK'nın 326/2. maddesine göre iştirak halinde suç işleyen sanıkların neden oldukları yargılama giderlerinden ayrı ayrı sorumlu tutulmaları yerine müteselsilen tahsile karar verilmesi,

SONUÇ : Bozmayı gerektirmiş, sanıklar savunmasının temyiz itirazları bu itibarla yerinde görülmuş olduğundan, hükmün açıklanan nedenlerle tebliğnameye aykırı olarak (BOZULMASINA), 04.10.2012 tarihinde oybirliğiyle karar verildi.

yarx

T.C.

YARGITAY

6. CEZA DAİRESİ

E. 2011/21373

K. 2012/22718

T. 5.12.2012

• **SUÇA KATILMA İRADESİ (Hükümlüğünün Gerçekleştirdiği Gasp Eylemi Sırasında Olay Yerinden Ayrılmak Sanıkların Suça Katılma İradesi Bulunduğunun Kabulü - Sanıkların Suça Yardım Etme Anlamında Sorumluluğu Bulunduğunun Gözetilmesi Gereği)**

• **YAĞMA SUÇU (Sanıkların Hükümlünün Eyleminde Suça Katılma İradesi Bulunduğu - Hükümlüyle Suçu Doğrudan Doğruya Birlikte İşlemeseler Dahi Olay Yerinden Ayrılmayarak Hükümlüğünün Suçu Gerçekleştirme Kararına Katkıda Bulduklarının Kabulü)**

• **SUÇA İŞTİRAKİN NİTELİĞİ (İcra Edilen Hareketlerin Eşit Önemde Olmasının Gerekmediği - Her Şerikin Diğer Faille Birlikte Hareket Ettiğini Bilmesinin Yeterli Olduğu/Eldeki Davada Şeriklerin Suça Katılma İradesinin Kabul Edileceği)**

5237/m. [37,39/2-c](#)

ÖZET : İştirak iradesi için icra edilen hareketlerin eşit önemde ve icra hareketi niteliğinde olması gerekmemekte olup, her şerikin diğer faille birlikte belirli bir suçun işlenmesine katıldığını bilmesi yeterlidir. Yağma suçunu hükümlüyle doğrudan doğruya birlikte işlemeseler de olay yerinden ayrılmayarak, hükümlünün eylemini gerçekleştirme kararlılığına katkıda bulunan sanıkların herhangi bir zorlama olmaksızın hükümlünün gasp yapma teklifini kabul edip ardından da olay yerinde bulunarak suça katılma iradelerini ortaya koyduklarının anlaşılması karşısında, sanıkların suça yardım etme anlamında atılı suçtan sorumlu oldukları gözetilmelidir.

DAVA : Yerel Mahkemece verilen hüküm temyiz edilmekle; başvurunun nitelik, ceza türü, süresi ve suç tarihine göre dosya görüldü:

KARAR : Yakınan ve sanıkların hazırlık beyanları ile tüm dosya kapsamına göre; Olay günü geceleyin alkol alıp evine doğru gitmekte olan yakınanın arkasından gelen hükümlü Soner'in yakınanın omzundan tutarak "dayı nereye gidiyorsun" diye seslendiği, yakınanın dönüp hükümlüye baktığında daha önce görmediği birisi olduğunu anladığı, bu sırada karşıdan sanıkların da gelmekte oldukları, yakınanın sanık Ramazan'ı tanıdığı, hükümlünün de sanık Ramazan'la arkadaş olduğu, sanık Ramazan'ın yakınana yaklaşarak içki içmeyi teklif ettiği, ancak yakınanın alkol aldığını, saatin geç olduğunu, evine gittiğini söyleyerek bu teklifi kabul etmediği, bu sırada hükümlü Soner'in sanık Ramazan'a gözle işaret etmeye başladığı, yakınanın yürüyerek uzaklaşmaya başladığı sırada hükümlü Soner'in sanık Ramazan'a hitaben "kim bu dayı" diye sorduğu, sanık Ramazan'ın da birahaneden tanıdığını söylediği, bunun üzerine hükümlü Soner "ben gaspa çıktım sizde benle beraber geliyorsunuz" dediği, sanıkların birlikte yakınanın peşinden gittikleri, 5016 sokak köşesinde yakınanı durdukları ve bira içmeye davet ettikleri, yakınanın kabul etmediği, bunun üzerine hükümlü Soner'in elinde bıçak olduğu halde yakınana bağırma başladı, sanıkların ise 3-4 metre uzağa giderek beklemeye başladıkları, yakınanın ise korkarak kaçmaya başladığı, hükümlü Soner'in peşinden koştuğu ve yakınana

yumruk atmak suretiyle yere düşürdüğü ve bağırarak "telefonu verecen lan" dediği, yakınının direndiği ancak hükümlü Soner'in boynundan tuttuğu için kaçamadığı, Soner'in yakından telefonu zorla alarak kaçmaya başladığı, sanıklarında Soner'in yanına giderek birlikte Soner'in evine doğru kaçmaya başladıkları, bu sırada hükümlü Soner'in telefonun sim kartını çıkartması için sanık Ramazan'a verdiği, sanığında telefonu diğer sanık Cihangir'e verdiği, sanık Cihangir'in ise sim kartı çıkartarak kırıp attığı, sonrasında Soner'in evinin bahçesine girerek oturdukları, bu esnada Soner'in telefonun bataryasını çıkartarak çiçek saksısının içine koyduğu, bir süre sonra birlikte evden çıktıkları, sanıkların eve gideceklerini söylediklerinde Soner'in bırakmadığı, biraz daha gezelim dediği, sanıkların da bunu kabul ettikleri, birlikte yaklaşık saat 03.30'a kadar dolaştıkları ve sonrasında evlerine gittikleri, şeklinde gelişen somut olayda;

Sanıkların, olay anlatımı içindeki eylem öncesinde, sırasında ve sonrasında olay yerinde buldukları pozisyonları birlikte değerlendirildiğinde, sanıkların; yakınının hükümlü Soner ile mücadelesi sırasında olay yerinde buldukları, eyleme fiili müdahaleleri olmasa da bilerek ve isteyerek birden fazla kişi olduklarını yakınana gösterdikleri ve bu suretle yakınının direncini kırmayı amaçladıkları, eylem tamamlandıktan sonra ise; hükümlü Soner ile birlikte kaçıp, gasp edilen sim kartın sanıklarca kırılması, cep telefonunun bilgileri dahilinde saklanması ve hükümlü Soner'in evine gidip ardından da birlikte gezmeleri bir bütün halinde dikkate alındığında; sanıkların yağma suçunu hükümlü Soner ile doğrudan doğruya birlikte işlemeseler de olay yerinden ayrılmayarak, hükümlünün eylemini gerçekleştirme kararlılığına katkıda buldukları, zira iştirak iradesi için icra edilen hareketlerin eşit önemde ve icra hareketi niteliğinde olması gerekmediği, iştirak iradesinin mevcudiyeti için, her şerikin diğer faille birlikte belirli bir suçun işlenmesine katıldığını bilmesi gerektiği, somut olayda da sanıkların herhangi bir zorlama olmaksızın hükümlü Soner'in gasp yapma teklifini kabul edip ardından da olay yerinde bulunarak suça katılma iradelerini ortaya koyduklarının anlaşılması karşısında, sanıkların TCK'nın 39/2-c maddesi anlamında atılı suçtan sorumlu oldukları gözetilmeden yazılı şekilde beraat kararı verilmesi,

SONUÇ : Bozmayı gerektirmiş, o yer Cumhuriyet Savcısının temyiz itirazı bu bakımdan yerinde görülüş olduğundan, hükmün açıklanan nedenle istem (**BOZULMASINA**), 05.12.2012 tarihinde oybirliğiyle karar verildi.

Yarx

T.C.

YARGITAY

7. CEZA DAİRESİ

E. 2012/19299

K. 2012/29423

T. 05.11.2012

- Trafik İdari Para Cezası
- Hız Sınırını Aşmak
- Cezaevi Nakil Aracı
- Geçiş Üstünlüğü
- Koruma ile Görevli ve Korunan Araç

Özet: Hükümlü ya da tutuklu naklinden sonra boş dönen cezaevi nakil aracı, 2918 sayılı Karayolları Trafik Kanununun 71.maddesi kapsamında “koruma ile görevli ve korunan araç” niteliğinde bulunmadığı cihetle geçiş üstünlüğü hakkına sahip olmadığından kanun ve yönetmelikte yazılı trafik kısıtlama ve yasaklarına uyulmalıdır.

(2918 s. Trafik K.m.51/2-b,71)

T.C.

YARGITAY

7. CEZA DAİRESİ

E. 2011/10013

K. 2012/29473

T. 15.11.2012

• KAÇAKÇILIK FİİLİNDE KULLANILAN NAKİL ARACI (İadesi Yerine Müsaderesine Karar Verilmesinin Hatalı Olduğu - Aracın Kaçakçılık Fiiline Tahsis Edilmediği/Araçta Özel Olarak Hazırlanmış Gizli Tertibatın Bulunmadığı/Aracın İadesi Gereği)

• KAÇAKÇILIK FİİLİNDE KULLANILAN NAKİL ARACININ DEĞERİ (Bu Değer ile Dava Konusu Eşyanın Gümrüklenmiş Değerinin Dikkate Alındığında Müsadere Kararının Hakkaniyete Uygun Düşmediği - Aracın İadesine Karar Verileceği/Kaçakçılık/Hakkaniyet)

• ARACIN MÜSADERESİNE KARAR VERİLEMESİ (İadesi Gereği - Aracın Kaçakçılık Fiiline Tahsis Edilmediği)

5237/m. 54/3

5607/m. 13/1-a

ÖZET : Nakil aracında özel olarak hazırlanmış bir gizli tertibatın bulunmaması, ele geçen eşyanın miktarına göre kaçakçılık fiiline tahsis edilmediğinin anlaşılması ve eşyanın gümrüklenmiş değeriyle nakil aracının değeri göz önünde bulundurulduğunda, hakkaniyete uygun düşmemesi halinde müsadere kararı verilemeyeceği gözetilmelidir.

DAVA : Yerel mahkemece verilen hüküm temyiz edilmekle; başvurunun nitelik, ceza türü, süresi ve suç tarihine göre dosya okunduktan sonra Türk Milleti adına gereği görüştülüp düşünöldü:

KARAR : Dava konusu ele geçen eşyanın miktarına göre nakil aracının kaçakçılık fiiline tahsis edilmediğı, 5607 sayılı Yasanın 13/- (a) maddesinde ifadesini bulan "özel olarak hazırlanmış bir gizli tertibatın da" nakil aracında bulunmadığı ayrıca 5237 sayılı TCK'nın 54/3 maddesi gereğince eşyanın gümrüklenmiş değeri ile nakil aracının değeri göz önüne alındığında müsaderenin hakkaniyete uygun düşmeyeceğı gözetilmeden nakil aracının iadesi yerine müsaderesine hükmolunması,

SONUÇ : Yasaya aykırı, sanık müdafinin temyiz itirazları bu itibarla yerinde görölmüş olduğundan hükmün bu sebepten dolayı 5320 sayılı Yasanın 8/1. maddesi gereğince yürürlükte bulunan 1412 sayılı CMUK.nın 321. maddesi uyarınca (BOZULMASINA), 15.11.2012 gününde oybirliğiyle karar verildi.

yarx

T.C.

YARGITAY

8. CEZA DAİRESİ

E. 2012/12828

K. 2012/31522

T. 18.10.2012

• **GÖREVİ YAPTIRMAMAK İÇİN DİRENME SUÇU (Sanığın Direnme Sırasında Görevlilere Sövmesi Şeklindeki Eylemin "Engellemek Amacıyla Cebir ve Tehdit" Kapsamının Dışında Ayrı Bir Kamu Görevlisine Karşı Görevinden Dolayı Sövme Suçu Oluşturduğu)**

• **SÖVME SUÇUNUN AYRI DEĞERLENDİRİLMESİ (Sövme Eyleminin Görevi Yaptırmamak İçin Direnme Suçu Kapsamında Olmadığı)**

• **ZİNCİRLEME SUÇ (Görevi Yaptırmamak İçin Direnme Suçunun Birden Fazla Kamu Görevlisine Karşı Gerçekleştiğı - Sanıklar Hakkında Zincirleme Suç Hükümlerinin Uygulanacağı/Görevi Yaptırmamak İçin Direnme/Sövme Suçunun Ayrı Kabul Edileceğı)**

• **SANIKLAR HAKKINDA UYGULANAN YASA MADDESİNİN GÖSTERİLMEMESİ (Bozma Nedeni Sayılacağı - Tayin Olunan Özgürlüğü Bağlayıcı Cezanın Paraya Çevrilmesi Sırasında Uygulanan Yasa Maddesinin Gösterilmesi Gereğı/Görevi Yaptırmamak için Direnme Suçu)**

• **HAK YOKSUNLUKLARI (Yerel Mahkemece Sanık M. Hakkında Hak Yoksunlukları Süresi Bakımında Hatalı Hüküm Verildiğı)**

5271/m. [231,232](#)

5237/m. [43,125/3-a,265/1-3](#)

ÖZET : Direnme eylemi ile birlikte işlenen görevlilere sövme suçunun 5237 sayılı TCK'nın 265. maddesinde öngörülen "...engellemek amacıyla cebir ve tehdit..." kapsamının dışında olduğu ve TCK'nın 265. maddesinin yanında aynı yasanın 125/3-a, maddesi uyarınca da hüküm kurulması gerektiği gözetilmelidir. Görevi yaptırmamak için direnme suçunun birden fazla kamu görevlisine karşı gerçekleştirilmesi halinde TCK'nın 43/2. maddesi uyarınca zincirleme suç hükümlerinin uygulanmaması da hatalıdır. Ayrıca, sanıklara tayin olunan özgürlüğü bağlayıcı cezanın paraya çevrilmesi sırasında uygulanan yasa maddesinin gösterilmemesi de hatalıdır.

DAVA : Gereği görüşülüp düşünüldü:

KARAR : Sanıkların direnme eylemi ile birlikte işlediği görevlilere sövme suçunun 5237 sayılı TCK'nın 265. maddesinde öngörülen "...engellemek amacıyla cebir ve tehdit..." kapsamının dışında olması karşısında, TCK'nın 265. maddesinin yanında aynı yasanın 125/3-a, maddesi uyarınca hüküm kurulması gerekirken, sövme eyleminin etkin direnme suçunun ögesi kabul edilerek tek suçtan hüküm kurulması; birden fazla kamu görevlisine karşı gerçekleştirilen görevi yaptırmamak için direnme suçunda koşulları bulunmasına karşın, TCK'nın 43/2. maddesinin uygulanmaması; görevi yaptırmamak için direnme suçunun birden fazla kişi tarafından işlenmesine rağmen, 5237 sayılı TCK'nın 265/3. maddesinin tatbik edilmemesi karşı temyiz bulunmadığından bozma nedeni yapılmamış ve mahkemenin takdirinde bir isabetsizlik bulunmadığından, tebliğnamedeki (1) nolu bozma düşüncesine iştirak edilmemiştir.

Yapılan duruşmaya, toplanıp karar yerinde gösterilen kanıtlara, mahkemenin yargılama sonuçlarına uygun olarak oluşan kanaat ve takdirine göre yerinde görülmeyen sair itirazların reddine,

Ancak;

1- Sanıklara görevi yaptırmamak için direnme suçundan tayin olunan özgürlüğü bağlayıcı cezanın paraya çevrilmesi sırasında uygulanan yasa maddesinin gösterilmemesi suretiyle CMK'nın 232. maddesine aykırı davranılması,

2- Sanık Mustafa hakkında 6136 sayılı Yasaya aykırılık suçundan kurulan hükümden, 5237 sayılı TCY'nin 53. maddesindeki hak yoksunlukları süresinin a, b, d, e bentleri bakımından infazın tamamlanmasına kadar, c bendi bakımından ise kendi altsoyu üzerindeki velayet, vesayet ve kayımlık yetkileri açısından getirilen kısıtlamanın, 53. maddenin 3. fıkrası uyarınca şartla salıverilme tarihine kadar geçerli olduğu gözetilmeden yazılı biçimde karar verilmesi,

3- Sanıkların adli sicil kaydında yer alan mahkumiyet hükümlerinin silinme koşullarının oluştuğu, erteli mahkumiyetlerin ise 765 sayılı TCK'nın 95/2. maddesi gereğince esasen vaki olmamış sayıldığına anlaşılması karşısında; sanıkların kişilik özellikleri ile duruşmadaki tutum ve davranışları irdelenerek bir karar verilmesi

gerektiği gözetilmeden, 5728 sayılı Kanununun 562. maddesi ile değişik CMK'nın 231. maddesinin uygulanıp uygulanmayacağının tartişılmaması,

SONUÇ : Yasaya aykırı, sanıkların temyiz itirazları bu itibarla yerinde görölmüş olduğundan hükümlerin bu sebeplerden dolayı 5320 sayılı Yasanın 8/1. maddesi uyarınca uygulanması gereken 1412 sayılı CMUK.nın 321. maddesi gereğince (BOZULMASINA), 18.10.2012 gününde oybirliğiyle karar verildi.

yarx

T.C.

YARGITAY

9. CEZA DAİRESİ

E. 2012/1002

K. 2012/12111

T. 2.11.2012

• **DİKİLİ AĞAÇ KESME SUÇU İLE İLGİLİ DAVALARIN BİRLEŐTİRİLEMESİ (İki Davanın İddianame Tarihlerine Göre Aynı Mağdura Karşı Olan Eylemler ARasında Hukuki ve Fiili Kesinti Bulunmadığı - Bu Davadanın Eldeki Dava Sonuçlanmadan Kesinleştiği)**

• **ZİNCİRLEME SUÇ (Suç İŞleme Kararının İcrası Kapsamında Değişik Zamanlarda Aynı Suçun Birden Fazla İŐlenip İŐlenmediđi Hususu - Kesinleşmiş Hapis Cezasından Zincirleme Mala Zarar Verme Suçundan Verilecek Ceza Süresinden Mahsup Yapılacağı)**

• **ZİNCİRLEME BİŐİMİNDE MALA ZARAR VERME (Cezanın Belirlenmesinden Sonra İlk Eyleminden Dolayı Hükmedilen Kesinleşmiş Hapis Cezasının Bu Süreden Mahsubu İle Kalan Sürenin Yargılamaya Konu Eylem Bakımından Hüküm Altına Alınması Gerektiği)**

5237/m. [43/1](#),[152/1-c](#),[167/2](#)

ÖZET : İddianame tarihlerine göre aynı mağdura karşı olan eylemler arasında hukuki ve fiili kesinti bulunmaması, ancak ilk davada verilen kararın sonraki dava sonuçlanmadan kesinleşmiş olması nedeniyle bu aşamada birleştirme kararı verilmesinin mümkün olmadığının anlaşılması karşısında; bir suç işleme kararının icrası kapsamında değişik zamanlarda aynı suçun birden fazla iŐlenip iŐlenmediđi hususunun ve dolayısıyla zincirleme suç hükümlerinin uygulanması olasılığına göre kesinleşmiş hapis cezasının zincirleme mala zarar verme suçundan verilecek ceza süresinden mahsubu ile kalan sürenin yargılamaya konu eylem bakımından sonuç ceza olarak hüküm altına alınması gerektiği gözetilmelidir.

DAVA : Dosya incelenerek gereği düşünöldü:

KARAR : Sanık hakkında katılanın ağaçlarına 22.03.2009 tarihinde keserek zarar verdiği iddiasıyla kamu davası açılmış ve mahkumiyetine karar verilmiş ise de, sanığın savunması ile dosya içeriğindeki kanıt ve bilgilere göre sanığın katılanın ağaçlarının bir kısmını 03.01.2009 tarihinde keserek zarar verdiği iddiasını içeren 23.03.2009 tarihli iddianame ile Alanya 1. Asliye Ceza Mahkemesinde de 2009/532 esas sayılı bir başka kamu davasının daha açılmış bulunduğu, sanık hakkında 19.01.2010 tarihinde mahkumiyet kararı verildiği ve kararın 27.01.2010 tarihinde kesinleştiği, her iki davanın iddianame tarihlerine göre aynı mağdura karşı olan eylemler arasında hukuki ve fiili kesinti bulunmadığı, söz konusu dava ile ilgili verilen kararın bu dava sonuçlanmadan kesinleşmiş olması nedeniyle bu aşamada birleştirme kararı verilmesinin mümkün olmadığı anlaşılmakla,

Öncelikle, sözü edilen dava dosyasının getirilip incelenerek bu dosya arasına konulmak suretiyle kanıtların birlikte değerlendirilerek sanığın bir suç işleme kararının icrası kapsamında değişik zamanlarda aynı suçu birden fazla işleyip işlemediği hususunun ve dolayısıyla hakkında 5237 sayılı TCK'nın 43/1. maddesinin uygulanma olasılığının bulunup bulunmadığı saptanıp, zincirleme suç hükümlerinin uygulanması gerektiği kanaatine varılması halinde, sanık hakkında her iki eylem nazara alınmak suretiyle TCK'nın 152/l- (c), 43/1, 167/2 ve 62/1. maddesi uyarınca zincirleme biçimde mala zarar verme suçundan hüküm kurularak cezanın belirlenmesinden sonra ilk eyleminden dolayı Alanya 1. Asliye Ceza Mahkemesinin 2009/552 esas sayılı dosyası kapsamında hükmedilen kesinleşmiş 5 ay hapis cezasının bu süreden mahsubu ile kalan sürenin yargılamaya konu 22.03.2009 tarihli eylem bakımından sonuç ceza olarak hüküm altına alınması gerektiği gözetilmeksizin eksik soruşturma ve hatalı uygulama ile yazılı şekilde hüküm kurulması,

SONUÇ : Kanuna aykırı, sanığın temyiz itirazları bu nedenle yerinde görülmemiş olduğundan hükmün bu sebepten dolayı (BOZULMASINA), 02.11.2012 tarihinde oybirliğiyle karar verildi.

yarx

T.C.

YARGITAY

9. CEZA DAİRESİ

E. 2012/5593

K. 2012/12280

T. 5.11.2012

• ETKİN PİŞMANLIK HÜKÜMLERİNİN UYGULANMASI (Firar Suçundan Sanığın Kendiliğinden Teslim Olduğu - Etkin Pişmanlık/Sanığa Yakalama Kararı Çıkaran Mahkemeye Firar Tarihinden İtibaren Altı Aylık Süre İçinde Sanığın Kendiliğinden Teslim Olduğu)

• **KARŞILIKSIZ ÇEK KEŞİDE ETMEK SUÇUNDAN HÜKÜMLÜNÜN FİRAR ETMESİ (Sanığın Daha Sonradan Kendiliğinden Teslim Olduğu - Etkin Pişmanlık Hükümlerinin Uygulanarak Ceza-i İndirim Yapılması Gereği/Firar Suçu/Etkin Pişmanlık/Hükümlünün Kaçması)**

• **HÜKÜMLÜNÜN KAÇMASI (Firar Suçu - Sanık Kendiliğinden Teslim Olduğundan Etkin Pişmanlık Hükümlerinin Uygulanacağı)**

5237/m. [292,293](#)

ÖZET : Karşılıksız çek keşide etmek suçundan cezaevinde hükümlü olarak bulunduğu sırada kaçıp, hakkındaki mahkumiyet hükmünün bütün sonuçları itibariyle ortadan kalkma koşulları gerçekleşen, bu aşamada firar suçu nedeniyle yargılamayı sürdüren ve hakkında yakalama kararı çıkartmış bulunan mahkemeye firar tarihinden itibaren altı aylık süre içinde başvuran sanığın kendiliğinden teslim olup bu hususları açıklamış bulunması karşısında, cezasından etkin pişmanlık nedeniyle indirim yapılması gerektiği gözetilmelidir.

DAVA : Dosya incelenerek gereği düşünüldü:

KARAR : Karşılıksız çek keşide etmek suçundan mahkum olduğu adli para cezasını ödemediği için cezası hapse çevrilen sanığın bu cezasının infazı nedeniyle cezaevinde hükümlü olarak bulunduğu sırada 19.05.2011 günü kaçtığı, ardından da karşılıksız çek keşidesi suçu mağdurunun şikayetinden vazgeçmesi nedeniyle 5941 sayılı Çek Kanunu'nun o tarihte yürürlükte bulunan haliyle 6. maddesi hükmü gereğince sanık hakkındaki mahkumiyet hükmünün bütün sonuçları itibariyle ortadan kalkma koşullarının gerçekleştiği, bu aşamada firar suçu nedeniyle yargılamayı sürdüren ve hakkında yakalama kararı çıkartmış bulunan mahkemeye firar tarihinden itibaren altı aylık süre içinde 10.10.2011 günü başvuran sanığın kendiliğinden teslim olup bu hususları açıklamış bulunması karşısında, sanığın cezasından etkin pişmanlık nedeniyle TCK'nın 293. maddesi ile indirim yapılması gerektiği gözetilmeden yazılı biçimde uygulama yapılarak fazla ceza tayini,

SONUÇ : Kanuna aykırı, sanığın temyiz itirazları bu nedenle yerinde görülmemiş olduğundan, hükmün bu sebeplerden dolayı (BOZULMASINA), 05.11.2012 tarihinde oybirliğiyle karar verildi.

yarx

T.C.

YARGITAY

10. CEZA DAİRESİ

E. **2012/4620**

K. 2012/17721

T. 29.11.2012

• **TELEFON DİNLENMESİ VE KAYDA ALINMASI (Suç Örgütüne Uye Olmaktan Sanık Hakkında Hükme Esas alınan Telefon Dinlemelerine İlişkin Çözüm Tutanaklarının Getirilerek Sanıklara Okunması Gerektiği - İtiraz Halinde Adli Tıp'tan Rapor Alınacağı)**

• **ÇÖZÜM TUTANAKLARINA SANIKLARIN İTİRAZ ETMESİ (Sanıkların Ses Örnekleri Alınarak Adli Tıp Kurumundan Ses Analizi Yaptırması ve Sonucuna Göre Karar Verilmesi gerektiği - Telefon Dinlenmesi ve Kayda Alınması/Dinlemeye İtiraz Edilmesi)**

• **SES ANALİZİ YAPILMASI (Sanıkların Telefon Dinlemelerindeki Sesin Kendilerine Ait Olmadığı Yönünde İtirazları Bulunması Halinde Adli Tıp Kurumu Fizik İhtisas Dairesi'nden Rapor Alınması Gerektiği - Ses Analizi Yaptırılacağı/Telefon Dinleme)**

2709/m. [141/3](#)

5271/m. [34/1135,214,217,230](#)

ÖZET : Suç örgütüne üye olmak suçundan sanık A. hakkında, davalarından derdest olanların bu dava ile birleştirilmesi, sonuçlanmış ve hükümleri kesinleşmiş olanların dosyalarının delil olarak bu dosya içine konması gerekir.Ayrıca, hükümlere esas alınan telefon dinlemelerine ilişkin çözüm tutanaklarının sanıklara okunması, itiraz etmeleri halinde ses kayıtlarının dinletilmesi, görüşmelerin kendilerine ait olmadığını belirtmeleri durumunda ise ses analizi yaptırılarak rapor alınması gerektiği de gözetilmelidir.

DAVA : Sanık Şahin müdafinin yasal süre içinde olmayan duruşmalı inceleme isteğinin, 5320 sayılı Ceza Muhakemesi Kanununun Yürürlük ve Uygulama Şekli Hakkında Kanun'un 8/1, 1412 sayılı Ceza Muhakemeleri Usulü Kanunu'nun 318 ve 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanunu'nun 299. maddeleri uyarınca reddine karar verilerek; yöntemine uygun tebligata rağmen sanık Faysal müdafii gelmediğinden ve sanık Rahmi hakkında ise duruşma isteği bulunmadığından, dosya duruşmasız olarak incelendi.

Gereği görüşülüp düşünüldü:

KARAR : 1- Hükümlere dayanarak yapılan;

a) Sanık Ş. hakkındaki İzmir 6. Sulh Ceza Mahkemesi'nin 2007/945 esas sayılı,

b) Sanık R. hakkındaki Elazığ 2. Ağır Ceza Mahkemesi'nin 2007/131 esas sayılı,

c) Suç işlemek amacıyla kurulmuş olan örgüte üye olma suçundan hakkındaki mahkûmiyet hükmü temyiz edilmeyen diğer sanık A.'le ilgili İzmir 3. Ağır Ceza Mahkemesi'nin 2007/249 esas sayılı davalarından derdest olanların bu dava ile birleştirilmesi, sonuçlanmış ve hükümleri kesinleşmiş olanların dosyalarının delil olarak bu dosya içine konması,

2- Hükümlere esas alınan telefon dinlemelerine ilişkin çözüm tutanaklarının getirilerek sanıklara okunması, itiraz etmeleri halinde ses kayıtları getirilip dinletilerek sanıklardan diyeceklerinin sorulması, görüşmelerin kendilerine ait olmadığını belirtmeleri durumunda ses örneklerinin alınması ve ses kayıtlarının sanıklara ait olup olmadığı konusunda Adli Tıp Kurumu Fizik İhtisas Dairesi'ne veya uzman bir kurum ya da kuruluşa ses analizi yaptırılarak rapor alınması,

3- Hükümün gerekçe bölümünde, Anayasa'nın 141. maddesinin 3. fıkrası ile 5271 sayılı CMK'nın 34/1 ve 230. maddeleri uyarınca;

a) Telefon görüşmelerinin sanıklara ait olduğunun belirlenmesi halinde, her sanığın hangi tarihte, kimle ve ne şekilde telefon konuşması yaptığı ve bu konuşmaların nasıl yorumlandığı açıklanarak gerçekleşen somut olay ve olgularla bağlantısının gösterilmesi,

b) Sanıkların lehindeki ve aleyhindeki delillerin, bunlardan hükme esas alınanlar ile reddedilenlerin gösterilmesi, hangi delile hangi nedenlerle üstünlük tanındığının belirtilmesi,

c) Daha sonra tüm delillerin ayrı ayrı tartışılarak değerlendirilmesi, ulaşılan kanıya göre sanıkların sabit kabul edilen fiilleri açıklanarak bunun nitelendirilmesi, sonucuna göre sanıkların hukuki durumlarının saptanması

Gerektiği gözetilmeden, eksik araştırma sonucu yetersiz veya soyut gerekçe ile hüküm kurulması,

SONUÇ : Yasaya aykırı, sanıkların müdafileri ile sanık Faysal ve Şahin'in temyiz itirazları bu nedenlerle yerinde olduğundan, diğer yönleri incelenmeksizin hükümlerin (BOZULMASINA), 29.11.2012 tarihinde oybirliğiyle karar verildi.

Yarx

T.C.

YARGITAY

11. CEZA DAİRESİ

E. 2009/11359

K. 2012/10704

T. 05.06.2012

- Vergi Usul Kanununa Muhalefet
- Özel Gider İndirimi
- Sahte Ödeme Kaydedici Cihaz Fişi
- Vergi Ziyarı
- Mütalaa

Özet: 213 sayılı Vergi Usul Yasasının 359/b-1.maddesini değiştiren 4369 sayılı Yasa ile bu Suça konu belgelerin kullanılması ve vergi ziyayı doğmasının suçun unsuru olmaktan çıkarıldığı dikkate alınarak, bu belgelerin sahte olarak düzenlenmesinin suçun oluşumu için yeterli olduğu gözetilmeli, 367.madde uyarınca mütalaa alınmalıdır.

(213 s. VUK m. 359/b-1, 367)

T.C.

YARGITAY

11. CEZA DAİRESİ

E. 2010/10496

K. 2012/11400

T. 12.06.2012

- **Defter ve Belgeleri Gizlemek**
- **Hükmün Açıklanmasının Geri Bırakılması**
- **Zarar Kavramı**

Özet: Vergi denetimi olanağını kaldıran defter ve belgelerin gizlenmesi halinde somut bir vergi ziyayının tespiti olanağı ortadan kalktığından, mükellefin sorumluluğunu kaldıracak olan ve 213 sayılı Yasanın 13.maddesinde düzenlenen durumlarda veya kastı ortadan kaldıran diğer hallerin kanıtlanması dışında, mefruz (soyut) vergi ziyayı bulunduğu kabul edilmeli, müspet (somut) vergi ziyayının varlığı aranmamalıdır. Bu nedenle defter ve belgelerin gizlenmesi suçunda, tarh edilen vergi ve cezaların eylemden doğan zarar niteliğinde bulunmadıkları yani CMK'nın 231.maddesinde düzenlenen hükmün açıklanmasının geri bırakılması müessesesinin uygulanmasına engel oluşturabilecek somut bir zararın meydana gelmediğinin kabul edilmesi gerektiği gözetilmelidir.

(5271 s. CMK m. 231)

(213 s. VUK m.13,359/a-2)

T.C.

YARGITAY

12. CEZA DAİRESİ

E. 2011/10062

K. 2012/18168

T. 11.9.2012

• **SİT ALANINA BİNA İNŞA EDİLMESİ (Saniğin Tek Katlı Olarak Sit Alanındaki Nehir Kenarına Yaptığı Bina Nedeniyle Suçtan Doğrudan Zarar Gören Kültür ve Turizm Bakanlığı'na Davanın İhbar Edileceği - Kültür Varlığının Korumu Yükümlülüğü)**

• **ORMAN İDARESİNİN SUÇTAN DOĞRUDAN ZARAR GÖRMEDİĞİ (Davanın Kültür ve Turizm Bakanlığı'na İhbar Edilmesi Gerektiği)**

• **EKSİK SORUŞTURMA İLE HÜKÜM KURULAMAYACAĞI (Sit Alanına Yapılan İnşai ve Fiziki Müdahalenin Niteliğinin Araştırılacağı - Binanın Kaldırılıp Kaldırılmadığı/Müdahalenin Devam Edip Etmediği Hususları Tespit Edilerek Sonucuna Göre Karar Verilmesi Gereği)**

2863/m. [65/b](#)

ÖZET : Saniğin sit alanında bulunan nehir kenarına tek katlı bina inşa etmesi nedeniyle, suçtan doğrudan zarar gören Kültür ve Turizm Bakanlığı'na dava ihbar edilmeksizin yargılamaya devam olunması hatalıdır. Saniğin, orman suç tutanağı düzenlendikten sonra ve fakat dava açılmadan evvel suça konu yapıyı kaldırdığını beyan etmesi karşısında, dava konusu yerin sit alanı niteliğinde bulunup bulunmadığının, yapının sit alanına inşai ve fiziki müdahale niteliğinde olup olmadığının, müdahale mevcutsa yapının kaldırılması ile müdahalenin sona ermediğinin saptanması ve sonucuna göre hüküm kurulması gerekirken eksik soruşturma sonucu hüküm tesisi de hatalıdır.

DAVA : 2863 sayılı Kanuna aykırılık suçundan saniğin mahkumiyetine ilişkin hüküm sanık müdafii tarafından temyiz edilmekle dosya incelenerek gereği düşünüldü:

KARAR : Gerekçeli karar başlığında suç tarihinin tespit tarihi olan "30.05.2007" tarihi olduğu gözetilmeksizin "14.06.2007" şeklinde gösterilmesi mahallinde tamamlanabilir maddi hata olarak değerlendirilmiştir.

Saniğin, K... K... Milli Parkı sınırları içerisinde bulunan, M... ilçesi, B... Köyü, T... mevkiinde, nehir kenarında tek katlı, tek odalı yapı yaptığının orman suç tutanağı ile belirlendiği, Manavgat Sulh Ceza Mahkemesi tarafından icra edilen keşifte sanık tarafından yapılan yapının kaldırılmış olduğunun tespit edildiği, keşfe katılan Orman ve Fen bilirkişileri tarafından düzenlenen 19.02.2008 tarihli raporda sanık tarafından inşa edilen ve orman sınırları içerisinde yer almayan yapının sit alanı içerisinde bulunduğu dair bir görüşün yer almadığı anlaşılmakla yapılan incelemede;

1- Suçtan doğrudan doğruya zarar gören Kültür ve Turizm Bakanlığı'na dava ihbar edilmeksizin yargılamaya devam olunması, ayrıca saniğe isnat olunan suçtan doğrudan zarar görmeyen Orman İdaresinin katılma isteminin kabulüne karar verilmesi,

2- Manavgat Sulh Ceza Mahkemesi tarafından icra edilen keşifte sanık tarafından dava konusu yere inşa edilen yapının kaldırıldığının tespit edilmesi, saniğin savunmasında hakkında orman suç tutanağı düzenlendikten sonra dava açılmadan evvel suça konu yapıyı kaldırdığını beyan etmesi karşısında, davaya konu yerde konusunda uzman, tarafsız bilirkişilere inceleme yaptırılarak, dava konusu yerin sit

alanı niteliğinde bulunup bulunmadığının, sanık tarafından yapılan yapının sit alanına inşai ve fiziki müdahale niteliğinde olup olmadığının, müdahale mevcut ise sanık tarafından yapının kaldırılması ile müdahalenin sona erip ermediğinin saptanması ve sonucuna göre sanığın hukuki durumunun tayin ve takdiri gerekirken eksik soruşturma sonucu hüküm tesis edilmesi,

Kabule göre de;

5237 sayılı TCK'nın 53/1-c maddesinde belirtilen velayet, vesayet ve kayımlığa ait hizmette bulunmaktan yoksun bırakılma güvenlik tedbirinin, aynı maddenin 3. fıkrası uyarınca sanık hakkında sadece kendi alt soyu üzerindeki yetkileri bakımından koşullu salıverilme tarihine kadar uygulanması gerektiğinin gözetilmemesi,

SONUÇ : Kanuna aykırı olup, sanık müdafinin temyiz itirazları bu itibarla yerinde görüldüğünden, hükmün bu sebeplerden dolayı 5320 sayılı Kanunun 8. maddesi uyarınca halen uygulanmakta olan 1412 sayılı CMUK'nın 321. maddesi gereğince isteme aykırı olarak (BOZULMASINA), 11.09.2012 tarihinde oybirliğiyle karar verildi.

yarx

T.C.

YARGITAY

12. CEZA DAİRESİ

E. 2011/9661

K. 2012/18367

T. 12.9.2012

• **KÜLTÜR VARLIĞINI İHBAR YÜKÜMLÜLÜĞÜNÜN YERİNE GETİRİLMEMESİ (Sanığın Suça Konu Sikkeleri Merakından ve Hatıra Amaçlı Satın Aldığı/Objelerin Yakalandığı İşyerinde Tarihi Eşya Satılmadığı - 2863 S.K. 70 M. Hükmünün Uygulanması Gerektiği)**

• **İŞYERİNDE SİKKE BULUNDURULMASI (Özel Mülkiyete Konu Hükümler - Sanığın Merakından ve Hatıra Amaçlı Sikkeleri Aldığı)**

• **SANIĞIN İŞYERİNDE TARİHİ EŞYA SATIŞI YAPILMAMASI (Sanığın Eşyaları Meraklı Olduğu İçin ve Hatıra Amaçlı Aldığı İddiasının Aksinin İspatlanamadığı - Eylemin 2863 S.K. 70 M. Kapsamında Değerlendirileceği/Kültür Varlığını Koruma)**

• **ASLİYE CEZA MAHKEMESİNİN GÖREVLİ OLMASI (Suç İçin Öngörülen Cezasının Süresi Dikkate Alındığında Eldeki Davada Yerel Mahkemece Görevsizlik Kararı Verilmesi Gerektiği - 5235 S.K. Hükümlerinin Dikkate Alınacağı/Sikke Bulundurma Suçu)**

• **TEKERRÜR (Mahkemenin Kabulüne Göre Sanığa Hükmedilen Adli Para Cezasına Tekerrür Hükümlerinin Uygulanamayacağına Gözetilmesi Gereği - Kültür Varlığını İhbar Yükümlüğünün Yerine Getirilmemesi/Sikke Bulundurma Suçu/Arkeolojik Obje)**

2863/m. [70](#)

5235/m. [10,11,12](#)

ÖZET : Sanığın, iş yerinde yapılan aramaya sonucu ele geçirilen suça konu sikkeleri merakından, hatıra amaçlı satın aldığına ilişkin aksi ispatlanamayan savunması ve objelerin yakalandığı işyerinin bu tür eşyaların satışının yapıldığı yerlerden olmadığına anlaşılması nedeniyle eylemin; 2863 S.K. 70. M. temas eden suçu oluşturduğu ve yargılama görevinin Asliye Ceza Mahkemesine ait bulunduğu gözetilmelidir. Kabule göre ise sanığa hükmedilen adli para cezasına tekerrür hükümlerinin uygulanamayacağına gözetilmemesi bozmayı gerektirmiştir.

DAVA : 2863 sayılı Kanuna aykırılık suçundan, sanığın mahkumiyetine ilişkin hüküm sanık, mahalli Cumhuriyet savcısı ve müşteki vekili tarafından temyiz edilmekle, dosya incelenerek gereği düşünüldü:

KARAR : Suçtan doğrudan doğruya zarar gören ve sanık hakkındaki kamu davası ihbar edilmeyen Kültür ve Turizm Bakanlığının, temyiz dilekçesi ile birlikte katılma talebinde bulunduğu anlaşıldığından, 5271 sayılı CMK'nın 237/2 maddesi uyarınca katılmasına karar verilerek yapılan incelemede;

1- Sanığın iş yerinde yapılan arama sonucu sikkelerin ele geçirildiği, dosya içerisinde mevcut arkeolog bilirkişisinin 18.06.2008 tarihli raporuna göre, 2863 sayılı Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kanunu kapsamında kalan eserler olduğunun belirtildiği, sanığın bu sikkeleri merakı olduğu için, hatıra amaçlı satın aldığına ilişkin aksi ispatlanamayan savunması ve objelerin yakalandığı işyerinin bu tür eşyaların satışının yapıldığı yerlerden olmadığına dosyadan anlaşılması karşısında eyleminin 2863 sayılı Kanun'un 70. maddesine temas eden suçu oluşturduğunun gözetilmemesi,

2- Dosya içeriğine göre; sanığın kültür varlığını ihbar yükümlülüğünde bulunmamak olan eyleminin 2863 sayılı Kanunun 5728 sayılı Kanun ile değişik 70. maddesi kapsamına giren suç için kanun maddesinde öngörülen cezanın süresi itibariyle davaya bakmanın, 5235 sayılı Adli Yargı İlk Derece Mahkemeleri ile Bölge Adliye Mahkemelerinin Kuruluş, Görev ve Yetkileri Hakkında Kanunun 10, 11, 12. maddeleri hükmüne göre Asliye Ceza Mahkemesinin görevine girdiği anlaşıldığından, görevsizlik kararı verilmesi gerektiği gözetilmeden yargılamaya devam edilmesi,

3- Kabule göre de; sanığa hükmedilen adli para cezasına, 5237 sayılı TCK'nın 58. maddesinde belirtilen tekerrür hükümlerinin uygulanamayacağı gözetilmeksizin yazılı şekilde hüküm tesisi,

SONUÇ : Kanuna aykırı olup, sanığın, mahalli Cumhuriyet savcısının ve katılan vekilinin temyiz itirazları bu itibarla yerinde görüldüğünden, hükümlerin bu sebeplerden dolayı 5320 sayılı Kanunun 8. maddesi uyarınca halen uygulanmakta

olan 1412 sayılı CMUK'un 321. maddesi gereğince isteme uygun olarak (BOZULMASINA), 12.09.2012 tarihinde oybirliğiyle karar verildi.

Yarx

T.C.

YARGITAY

13. CEZA DAİRESİ

E. 2011/16513

K. 2012/20933

T. 10.10.2012

- **Müşterek Faillik**
- **Dolaylı Faillik**
- **Kusur Yeteneği**
- **Algılama ve İrade Yeteneği**

Özet: 5237 sayılı Türk Ceza Yasasında, 765 sayılı Yasadaki “asli iştirak-fer'i iştirak” ayrımı terk edilerek suça iştirakte, faillik ve şeriklik ayrımı öngörölmüş, faillik kavramı ise müşterek faillik ve dolaylı faillik olarak TCK'nın 37.maddesinde tanımlanmıştır. Suçun işlenmesinde bir başkasını araç olarak kullanan kişiye dolaylı fail denir.

Algılama ve irade yeteneği de denilen, kişinin işlediği fiilin hukuki anlamını ve sonuçlarını anlayabilme yeteneği ile fiilin hukuki anlam ve sonucunu kavrayan kişinin davranışlarını bu algılaması doğrultusunda ve hukuk düzeninin gereklerine uygun olarak yönlendirme yeteneğinin bir arada bulunmaması veya bu yeteneklerinde azalma meydana gelmesi durumunda kusur yeteneğinin tam olmadığı kabul edilmelidir.

Bu kapsamda; fiili işlediği sırada on iki yaşını doldurmamış suça sürüklenen çocuğun yaşı nedeniyle algılama ve irade yeteneği bulunmadığından sanıkla birlikte önceden suç işleme kararı alması mümkün değildir ve kusur yeteneği olmayan suça sürüklenen çocuğun suçun işlenmesinde araç olarak kullanıldığıının kabul edilmesi gerektiği gözetilmelidir.

(5237 s. TCK m. 31/2,32/1,37)

T.C.

YARGITAY

13. CEZA DAİRESİ

E. 2011/25038

K. 2012/28259

T. 26.12.2012

- **Nitelikli Hırsızlık**
- **Adet veya Tahsis veya Kullanımları Gereği Açıkta Bırakılmış Eşya**
- **Park Halindeki Motorsikletin Çalınması**

ÖZET: Adet ve kullanım gereği yol kenarında, açıkta,park halindeki motorsikletin çalınmasının, 5237 sayılı TCK'nın 142/1. Maddesinin (e) bendine uygun bulunduğu gözetilmelidir.

(5237 s. TCK m. 142/1-e)

T.C.

YARGITAY

14. CEZA DAİRESİ

E. 2012/5958

K. 2012/9003

T. 26.09.2012

- **Çocuğun Nitelikli Cinsel İstismarı**
- **Kişiyi Hürriyetinden Yoksun Kılma**
- **Teşebbüs**
- **İcra Hareketleri**

Özet: Mağdureyi diğer sanıkla birlikte götürdüğü kırsal kesimde, otomobilden indirip biraz ilerideki bir yerde, kendisiyle ilişkiye girme istediğini beyan ederek, zorla yere yatırdığı, mağdurenin bağırıp direnmesine rağmen üzerini çıkarmaya çalıştığı sırada civardan iş makinesi sesinin duyulması üzerine yakalanacağı endişesine kapılarak eylemine son verdiği anlaşılan sanığın, çocuğun nitelikli cinsel istismarı suçunun icrai hareketlerine başladıktan sonra elinde olmayan nedenle eylemine son verdiğinin belirlenmesi karşısında, olayda çocuğun nitelikli cinsel istismarına teşebbüs suçunun oluştuğu gözetilmelidir.

(5237 s. TCK m. 35,103)

T.C.

YARGITAY

15. CEZA DAİRESİ

E. 2011/13567

K. 2012/38136

T. 30.5.2012

- **HİZMET NEDENİYLE GÜVENİ KÖTÜYE KULLANMA SUÇU (Katılan Şirketin Saha Sorumlusu Olan Sanığın Şirket Adına Aldığı Parayı Şirket Hesabına Yatırmadığı İddiası - İddianamede Belirtilen Banka Şubesinden Tahsilat Hakkında Bilgi Alınması Gereği)**
- **BANKA ŞUBESİNDEN BİLGİ ALINMASI (Sanığın Şirket Adına Para Yatırıp Yatırmadığının Sorulacağı/Yatırılan Miktar Varsa Bulunun Tespit Edileceği - Eksik İncelemeye Dayalı Hüküm Verilemeyeceği/Hizmet Nedeniyle Güveni Kötüye Kullanma Suçu)**
- **SANIĞIN ŞİKRET ADINA SON TAHSİLATI YAPTIĞI TARİH (Bu Tarih Gözetildiğinde Teselsülün Kesildiği Tarihte Yürürlükte Bulunan 5237 S.K. Hükümlerinin Uygulanacağını Mahkemece Gözetilmesi Gerektiği - Zincirleme Suçu/5237 S.K.Uygulanması)**
- **DAHA ÖNCE KASITLI BİR SUÇTAN MAHKUMİYET (Sanık Hakkında Hüküm Açıklanmasının Geri Bırakılamayacağı)**
- **SANIĞIN ŞİRKET ALEYHİNE DAVA AÇMASI (Yerel Mahkemce Dava Dosyası İçerisindeki Belgelerin İncelenmesi Gerektiği)**

5237/m.[43](#),[155](#)/2

ÖZET : Sanığın daha önceden kasıtlı bir suçtan mahkum olduğu gözetilerek, sanık hakkında hükmün açıklanmasının geri bırakılmasına karar verilemeyeceği belirlenmiştir.Yetkili bulunan sanığın şirket adına tahsil ettiği parayı şirkete teslim etmediği şeklindeki eyleminin yeterince araştırılmaması da hatalıdır.Sanığın katılan şirket adına dava açıp açmadığı araştırılarak eğer açılmışsa bu dosyadaki belgeler incelenmelidir.Şirketin hesabına aktarıldığı iddia edilen banka şubesinden tahsilat yapılıp yapılmadığı ve miktarı da araştırılarak sanığın hukuki durumunun takidir ve tayini gerekir.Ayrıca; sanık hakkında, şirket adına müşterilerden son tahsilatı yaptığı, dolayısıyla teselsülün kesildiği tarihte yürürlükte bulunan 5237 S.K. hükümlerinin uygulanacağı da gözetilmelidir.

DAVA : Dosya incelenerek gereği düşünüldü:

KARAR : Sanığın daha önce kasıtlı bir suçtan mahkum olduğu anlaşıldığından, hükmün açıklanmasının geri bırakılmasına karar verilebilmesi için aranan, 5271 sayılı CMK'nın 231/6. maddesinin (a) bendinde yazılı "kasıtlı bir suçtan mahkum olmamış bulunma" nesnel koşulunun bulunmaması nedeniyle, sanık hakkında hükmün

açıklanmasının geri bırakılmasına karar verilemeyeceği belirlenerek yapılan incelemede;

Yapılan yargılamaya, toplanıp karar yerinde gösterilen delillere, mahkemenin soruşturma sonuçlarına uygun olarak oluşan kanaat ve takdirine, incelenen dosya kapsamına göre yerinde görülmeiyen sair temyiz itirazlarının reddine, ancak;

1) Katılan şirketin saha sorumlusu olarak çalışan sanığın 06.12.2004 ila 23.06.2005 tarihleri arasında şirket adına müşterilerden tahsil ettiği muhtelif miktarlardaki parayı şirkete teslim etmeyip uhdesinde tutması şeklinde gelişen olayda, sanığın şirket adına yaptığı tahsilatları şirketin İş Bankası Kadıköy Rıhtım Şubesine yatırdığını, şirkete teslim ettiği tahsilat tutarlarına ilişkin belgelerin iş mahkemesinde açtığı dava dosyası içerisinde bulunduğunu belirtmesi karşısında, gerçeğin kuşkuya yer vermeyecek şekilde tespiti bakımından; öncelikle sanığın katılan şirket aleyhine açtığı bir davanın bulunup bulunmadığının belirlenmesi, böyle bir dava dosyasının bulunması halinde dosya içerisinde sanığın iddiasına konu ödeme belgelerinin mevcut olup olmadığının tespiti, sanığın tahsilatları yatırdığını söylediği banka şubesinden iddianamede belirtilen tahsilat miktarlarının şirketin hesabına aktarılıp aktarılmadığının araştırılıp, sonucuna göre sanığın hukuki durumunun takdir ve tayini gerekirken, eksik inceleme sonucu yazılı şekilde hüküm kurulması,

Kabule göre de;

2) Sanığın son tahsilatı yaptığı dolayısıyla teselsülün kesildiği 23.06.2005 tarihinde yürürlükte bulunan 5237 sayılı TCK hükümleri yerine, uygulama alanı bulunmayan 765 sayılı TCK hükümleri uyarınca hüküm kurulması,

SONUÇ : Bozmayı gerektirmiş, sanık müdafinin temyiz itirazları bu itibarla yerinde görülmüş olduğundan hükmün bu sebepten dolayı 5320 sayılı Yasanın 8/1. maddesi gereğince uygulanması gereken 1412 sayılı CMK'nın 321. maddesi uyarınca (BOZULMASINA), 30.05.2012 tarihinde oybirliğiyle karar verildi.

Yarx

T.C.

YARGITAY

15. CEZA DAİRESİ

E. 2011/15579

K. 2012/41142

T. 12.09.2012

- **Nitelikli Dolandırıcılık**
- **Yeşil Kart**
- **Zorunluluk Hali**

Özet: Sanığın sosyal güvencesi olmayıp kasık fıtığı rahatsızlığı bulunan çocuğunun ameliyat edilmesinin acil nitelikte olup olmadığının belirlenmesi ve TCK'nın 25/2 maddesinin uygulama imkanının bulunup bulunmadığının tartışılması, suç tarihi itibarıyla ekonomik ve sosyal durumunun araştırılarak yeşil kart alma şartlarını taşıyıp taşımadığının tespit edilmesi ve sonucuna göre hukuki durumunun takdir ve tayin edilmesi gerektiği gözetilmelidir.

(5237 s. TCK m. 25/2, 158/1-e)